

AMSTERDAM ALTERNATIVE

Over Amsterdam Alternative

Amsterdam Alternative, ontstaan in de tegencultuur en de vrijplaatsen van de stad, propageert en steunt collectieve actie, radicale politieke debatten en een wenselijke toekomst voor iedereen.

About Amsterdam Alternative

Originating with the city's counterculture and free spaces, Amsterdam Alternative stands for collective action and radical political debate for the sake of a desirable future for the many, not the few.

Free Newspaper

■ **Issue #037**
July-August 2021

Rebellion of One (Photo by Catharina Gerritsen)

Vrij Beton merchandise (Photo by Joruma)

Sorting Machine Amsterdam (Photo by Tommaso Campagna)

Wooncrisis

Wie kan er nog wonen in Amsterdam? Permanent, in een zelfstandige woning met een beetje oppervlakte en kwaliteit? Bijna niemand meer. Alles is te duur, tijdelijk, piepklein, slecht en de wachttijden zijn absurd.

Lees meer op pag. 03

Sorting Machine Amsterdam

Amsterdam operates like a sorting machine: every year a large number of people enter the city, but almost as many are thrown out again. No money for an expensive house? Then, get out.

Lees meer op pag. 07

Stampende armada's aan de...

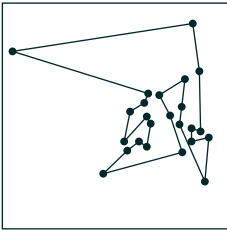
Amsterdam & Partners (voorheen Amsterdam Marketing) presenteerde afgelopen november in opdracht van het college van de Gemeente Amsterdam de Visie Herontwerp Bezoekerseconomie 2025. Dit advies is erop gericht om het toerisme meer te reguleren...

Lees meer op pag. 09

Music for everyone: Lessons on...

Cinetol's three panel talks on diversity shed light on the challenges the music industry faces in being a safe and inclusive space for everybody. The panelists shared important lessons on how to reflect, include, and commit, both inside and outside the music world.

Lees meer op pag. 16

Participating venues:

ADM-Slibvelden, AstaroTheatro, Badhuistheater, Bajesdorp, Cavia, Cinetol, Cultureland, De Ceutel, De Fabriek, De Nieuwe Anita, De Ruimte, Fort van Sjakoo, Kaskantine, LIMA, NieuwLand, OCCII, OT301, Pakhuis Wilhelmina, Plantage Dok, Plein Theater, Ruigoord, Teatro Munganga, Treehouse NDSM, Volta, Vondelbunker, WG, Workshop op de Ceutel, Zaal100, Zone2Source

amsterdamalternative.nl

ormation // Information // Informatio

Info (NL)	Info (ENG)	Colophon	Contact
Over dit project Amsterdam Alternative is een gezamenlijk project van Amsterdamse panden waarin muziek, film, dans, theater en andere kunst wordt geprogrammeerd maar waar ook wordt gewoond en/of gewerkt. We zijn non-profit, experimenteel, internationaal, sociaal, tolerant en creatief. Onze gratis tweemaandelijke krant en website zijn bedoeld voor iedereen die geïnteresseerd is in het publieke programma van de deelnemende organisaties maar ook de achtergrondartikelen over en van de subcultuur, kunstenaars, muzikanten en schrijvers die werken, wonen of optreden in de betreffende panden. Tweetalig De basis van de krant is in het engels maar onze artikelen worden geschreven in het Nederlands of Engels. De keuze van de taal wordt gemaakt door de schrijver/afzender. We hebben het budget en de middelen niet om alles tweetalig af te drukken dus vandaar de keus om het op deze manier te doen. Excuus aan degenen die een van de talen niet kan lezen. Bijdragen? Wil jij graag bijdragen aan dit alternatief? Heel graag! We zijn als groep vrijwilligers altijd op zoek naar extra handen en hersens om stukken te schrijven, adverteerders te zoeken, de krant te distribueren en andere taken uit te voeren. Vele handen maken licht werk en hoe meer kunstenaars, schrijvers, denkers en muzikanten hun gedachten met ons willen delen hoe beter.	Vision/mission Amsterdam Alternative is a joint project realised by independent Amsterdam venues, places where music, dance, theatre and art is created, experienced and presented. We are non-profit, experimental, international, social, tolerant and creative. Our free bi-monthly newspaper and accompanying website are designed for everyone interested in the programming of the participating organisations. The newspaper will also provide information on the backgrounds of the artists, musicians, writers and sub-cultures that contribute to their local underground scenes; it will also provide insight on the independent venues in which such people live, work and play. Bilingual The main language of the newspaper is English. However, articles may be written in English or Dutch, depending on the author's choice. Unfortunately we have yet to realise the budget which will allow us to present each article in both languages; please accept our apologies for any inconvenience caused by this. Contribute? Would you like to contribute to this project? We would love to hear from you! We are a group of volunteers always on the lookout for extra hands and brains to help us with articles, suitable advertising/marketing partners, distribution and other tasks and needs that might arise. Many hands make light work! The more artists, writers, thinkers, musicians who share their ideas with us the better.	Board and daily coordination: Ivo Schmetz, Quico Touw, Sebastian Olma Editorial Team: Ivo Schmetz, Jaap Draaisma, Niels Niessen, Sebastian Olma, Menno Grootveld, Bart Stuart Writers, photographers, illustrators: Credited with every article Graphic design: Ivo Schmetz, www.310k.nl Print: Mister Paper	Postal Address: Jan Hanzenstraat 39-41 1053SK Amsterdam Email contacts: Editorial: redactie@amsterdamalternative.nl Adverts: advertentie@amsterdamalternative.nl Music reviews: music@amsterdamalternative.nl Book reviews: books@amsterdamalternative.nl Video: video@amsterdamalternative.nl Subscriptions: subscription@amsterdamalternative.nl Vrij Beton - collective ownership: vrijbeton@amsterdamalternative.nl AA Academy: academy@amsterdamalternative.nl Art: art@amsterdamalternative.nl Other: info@amsterdamalternative.nl Online www.amsterdamalternative.nl

New Website

www.amsterdamalternative.nl

Adverteren (NL)

Advertising (ENG)

Amsterdam Alternative is niet van plan om een krant vol advertenties te worden maar om een gratis krant mogelijk te maken zijn er inkomsten nodig. We proberen hier zo zorgvuldig mogelijk mee om te gaan en zullen geen advertenties van grote commerciële merken plaatsen. We zijn op zoek naar organisaties, merken, labels etc. die passen bij onze visie en doelgroep.

Ben jij geïnteresseerd om te adverteren in Amsterdam Alternative, neem dan contact op met: advertentie@amsterdamalternative.nl

Lidmaatschap (NL)

Subscription (ENG)

Amsterdam Alternative is een collectief project, een vereniging gebouwd op de kracht, energie en toewijding van de leden. Een organisatie als AA kan niet bestaan zonder mensen die willen helpen, willen meedenken en/of financiële steun willen geven. Daarom roepen we iedereen op om Amsterdam Alternative en onze doelstellingen te steunen middels een lidmaatschap.

amsterdamalternative.nl/join

AMSTERDAM ALTERNATIVE NEEDS YOU!

Are you a writer, photographer, illustrator, artist, video maker, financial expert, promoter or event organizer or want to give us a couple of hours of your time every two months to help us distribute the newspapers through amsterdam

Please get in touch and join the fabulous team of AA!

info@amsterdamalternative.nl

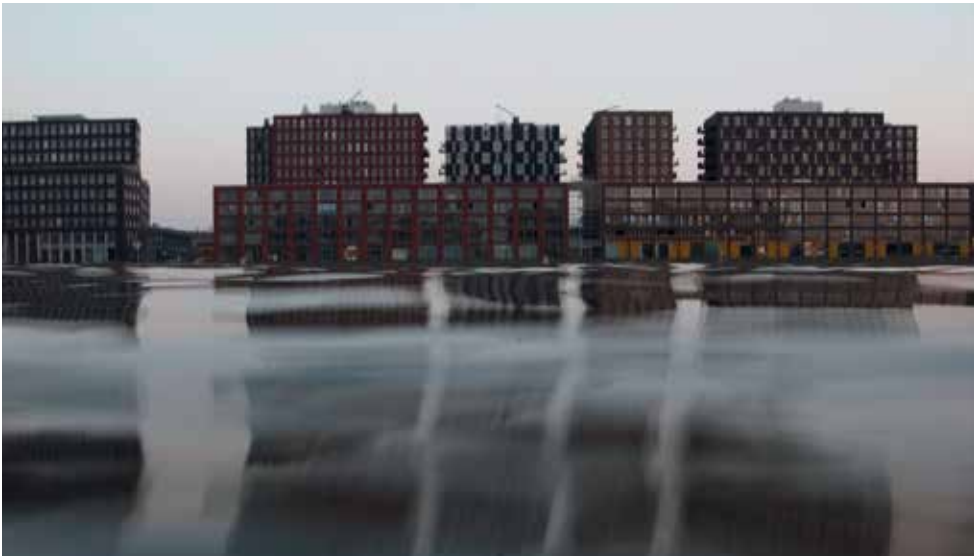
Wooncrisis

Wie kan er nog wonen in Amsterdam? Permanent, in een zelfstandige woning met een beetje oppervlakte en kwaliteit? Bijna niemand meer. Alles is te duur, tijdelijk, piepklein, slecht en de wachttijden zijn absurd.

Maar met een koopwoning word je slapend rijk van de absurde prijsstijgingen. En met rijke ouders of een vette baan kun je een woning kopen. Net als de beleggers uit binnenland (Prins Bernhard jr.) en buitenland (Blackstone)

Welkom op de Amsterdamse woningmarkt. Een internationale vastgoedmarkt waar de rendementen hoog zijn en het risico laag. Waar kapitaal uit alle hoeken van de wereld investeert in nieuwbouwprojecten en bestaande huizenblokken opkoopt. Waar Amerikanen, Chinezen, Russen, Duitsers, Nederlanders hun slag slaan.

Het is de triomf van 25 jaar liberalisering van de woningmarkt. Vijf jaar geleden was alles rond het wonen in Nederland klaar. Het Ministerie van Wonen werd afgeschaft en de laatste minister van wonen, VVD'er Blok, riep buitenlandse beleggers op om in Nederland op grote schaal woningen te kopen. Vanaf de jaren '90 van de vorige eeuw is met succes gewerkt aan de afbraak van de sociale huursector en de volkshuisvesting.

Gemengder
De genadeklap werd in 2015-2016 toegediend door het kabinet Rutte II (VVD en PvdA). Sindsdien moeten huurders van een sociale huurwoning jaarlijks 2 miljard opbrengen voor de staatskas, de zogenaamde "verhuurdersheffing." Bovendien wordt bij de bepaling van de huurhoogte de (denkbeeldige) koopprijs het belangrijkste, waardoor een leegkomende sociale huurwoning in Amsterdam met meer dan 28 vierkante meter een vrije-markt-huurwoning wordt. Woningcorporaties mogen niet meer werken voor mensen met een middeninkomen.

Lage inkomens
Lage inkomens op alle mogelijke manieren uitzuigen en benadelen is voor bijna alle politieke partijen oké. En dat deze groepen niet aan een woning kunnen komen en zich blauw moeten betalen aan huur is geen politiek onderwerp. Bijna alle sociale nieuwbouw is tijdelijk en dus precarig geworden. Maar nu ook middeninkomens geraakt worden raken ze in paniek en zien ze hun draagvlak verdwijnen. Als jongeren en middeninkomens geen huis meer kunnen kopen spat het sprookje van het hoogste geluk van de koopwoning uit elkaar.

Middeninkomens
Tot midden jaren '90 van de vorige eeuw was wonen een recht en werd "volkshuisvesting" voor lage en middeninkomens collectief geregeld. Door de sociale huursector alleen voor mensen met een inkomen onder modaal te beperken werden mensen met een middeninkomen gedwongen een huis te kopen. En dat werd en wordt met allerlei subsidies en regelingen ook actief ondersteund. Hierdoor wordt het kopen van een woning nu bijna als een "recht" gezien. Maar voor mid-

Woon agenda
Een gelegenheidsgezelschap van geëngageerde wetenschappers, activisten, woon-deskundigen en woonpioniers (van onder andere de Woonbond, Woon!, de Universiteit van Amsterdam en De Nieuwe Meent) heeft afgelopen mei de volgende woona-genda met aanbevelingen opgesteld, die wij hier sterk verkort weergeven:
"Amsterdam kampt met een enorme wooncrisis. Amsterdam is populair en de vraag naar woonruimte is groot. Toch is deze ernstige wooncrisis geen natuurlijke uitkomst van de Amsterdamse aantrekkingskracht; het is een gevolg van politieke keuzes. Woningnood is geen individueel probleem: het is een zaak van het collectief. Het positieve nieuws is dat als verkeerde beleidskeuzes ons erin hebben geluidd, goede maatregelen ons eruit kunnen helpen.

1. Lokaal
Wat is Amsterdam zonder een bonte mix van mensen en zonder publieke ruimte van de gemeenschap? Wie zorgt voor binding in de buurt, voor het onderwijzen van onze kinderen, het verzorgen van onze ouderen, het doen groeien van ons groen, een levende tegencultuur, ontluikende intellectualiteit en bruisende creativiteit, als deze trend zo doorgaat? Daarom stellen wij voor aan de stad om:
A) Betaalbaarheid, leefbaarheid en inclusiviteit voor de lange termijn centraal te stellen
Het huidige streven van 80% betaalbare woonruimte voor middeninkomens en lagere inkomens in nieuwbouw is positief. Maar bouw ook mechanismen in om dat op de lange termijn zo te houden. Ga tweedeling tegen; zet ook in op betaalbare huisvesting in 'rijkere' wijken.
B) Maak van Amsterdam een stad van bewoners, niet van financierders
Maak het starten van wooncoöperaties (collectieven van bewoners die hun eigen woonruimte realiseren) makkelijker en toegankelijk

2. Nationaal
Wonen vormt zowel een uiting van als een basis voor maatschappelijke ongelijkheid. De woningmarkt voert de boventoon in het woonbeleid in plaats van woonrecht en volkshuisvesting. Meer en meer mensen vallen hierdoor buiten de boot, met een

deninkomens, zeker in de stad, kan dat nooit een structurele oplossing zijn. De vrije-marktprijzen van woningen in een succesvolle stad zijn gewoon veel te hoog voor een middeninkomen. Daar kun je met extra nieuwbouw, of met nog een paar miljard extra steun, of met wat maatregelen tegen beleggers nooit tegenop.

In de aanloop naar een nieuw kabinet worden uit alle hoeken voorstellen gedaan over hoe de wooncrisis aan te pakken. De meeste voorstellen zijn erop gericht om de nieuwbouw een impuls te geven; 20 miljard zou het nieuwe kabinet hiervoor volgens demissionair minister Ollongren moeten uittrekken. Op die manier kunnen de bouwwereld, makelaarswereld en beleggerswereld hun "fantastische rendementen" op peil houden. Maar daarmee zal de wooncrisis niet opgelost worden; daarvoor zal gebroken moeten worden met het huidige beleid.

Radicale breuk
Een radicale breuk met het woonbeleid van de afgelopen decennia is nodig. De enige manier om weer een normale volkshuisvesting te krijgen is door deze collectief en solidair te organiseren. Voor een echte aanpak van de wooncrisis is een

verdobbeling in dakloosheid als extreem gevolg. Middeninkomens vallen tussen wal en schip. Terwijl woningbezitters hun vermogen ongekend en onbelast zien stijgen. We kunnen en moeten het tij keren.
A) Zorg voor een brede volkshuisvesting voor lage én middeninkomens
Het is essentieel dat de verhuurdersheffing voor woningcorporaties wordt afgeschaft, zodat er flink bijgebouwd kan worden en de huidige sociale huurvoorraad wordt behouden en verduurzaamd. Om sociale woningbouw een extra impuls te geven, zijn extra investeringen vanuit het rijk wenselijk. Verhoog daarnaast de inkomensgrens voor sociale huur, zodat ook de middeninkomens betaalbaar kunnen huren.

B) Stop met het subsidiëren en onbelast profiteren van woningbezit
Het versneld afschaffen van de hypotheekrenteaftrek moet prioriteit krijgen. Vermogen moet zwaarder belast worden en inkomen uit arbeid minder.
C) Reguleer de 'vrije huursector'
Nederland heeft een goed puntenstelsel om eerlijke huurprijzen te bepalen. Trek dit door naar alle huurwoningen en haal de WOZ-waarde eruit. Voorkom "*buy to let*," zowel door dit te weren van de koopmarkt als door het reguleren van de huurmarkt. Trek dat geld liever aan om te investeren in betaalbare nieuwbouw. Kap met flexhuurcontracten. Die dienen enkel huisjesmelkers. Verplicht vergunningen voor verhuur, die verhuurders kwijt kunnen raken bij misstanden.

Centrale regie en transparantie
Breng daarom een ministerie van Wonen terug.
Woonrecht boven winstrecht
De woonzekerheid van mensen moet weer centraal komen te staan. Nu is bezit beter beschermd dan woonrecht en leefbaarheid. Maak een zwarte lijst van slechte investeerders
Met deze suggesties willen wij input geven voor zowel Amsterdam, als voor het aangaan van een brede coalitie van steden met een gezamenlijke actieagenda.

groot samenhangend pakket maatregelen nodig dat er ongeveer als volgt uit zou moeten zien:

- Stop de miljarden die jaarlijks als rijkssteun aan huizenkopers gegeven wordt
- Stop de verhuurdersheffing, de diefstal van miljarden die jaarlijks door huurders van sociale huurwoningen opgebracht moeten worden voor de staatskas
- Pak de beleggers aan door een woonplicht voor kopers in te voeren, leegstand bij beleggers te beboeten en door extra gemeentelijke belasting voor beleggingspanden
- Maak huurhoogte niet meer afhankelijk van de koopprijzen
- Trek de bovengrens van de sociale huur en huurprijsbescherming naar 1200 of zelfs 1500 euro per maand
- Creëer een huurbescherming voor de particuliere sector
- Geef huurders zeggenschap op woningcorporaties
- Sta tijdelijke huurcontracten alleen te bij tijdelijke situaties
- Zorg voor permanente huurcontracten bij nieuwe huurwoningen, zowel sociaal als middelduur
- Creëer wooncoöperaties voor iedereen

Rethinking tourism; more than ‘leave no trace’

Jeanne van Heeswijk is a Dutch visual artist based in Rotterdam. Within her work she focuses on social change and the transformation of public spaces to achieve something that she calls “Radicalizing the Local.” In order to create settings that are interdependent and independently thriving and to assist neighborhood communities in actively shaping and co-creating their living environment. Her work methods range from social and pedagogical approaches to performative action and her long term research projects result in visual installations or spatial interventions.

When I met Jeanne, she was teaching a course at my study at the Rietveld Academie, which was taking place at the Oude Kerk. We were lucky to be able to meet up in person even throughout corona times. Centered in The Wallen area, which means as much as ‘the walls’ in Dutch, referring to its position within the old city walls of Amsterdam, we were on location for her current project, an extensive research and collaboration with and within Amsterdam’s most well-known neighborhood. This part of the city, infamously known as the red light district, has been the subject of controversial debates for decades. While in the past the main issue used to be the excessive use of narcotics in the streets, today the tourists have become a big nuisance for local residents.

I met Jeanne again at her workplace at the Oude Kerk to talk to her about the current state and the future of tourism in this city that is known for its sex, drugs and sausage rolls.

Leonie: In your projects you always focus on ‘the local’ residents and shop owners, employees and people that have other ways of belonging in an area. Which role do tourists play in the ‘ecosystem red light district’ and in the common city of Amsterdam? How do they belong?

JvH: I think their way of belonging is manifested by making use of the area for their leisure activities, in the way in which they

of the city, and this of course also is a political issue, you will find that the bureau of tourism very actively has been promoting Amsterdam as a city of cultural interest but also as a city especially in this area (De Wallen) where ‘it is thrilling and exciting’ Next to promoting the area internationally, after the crisis in 2009, the municipality has worked hard to make the area more ‘visitor friendly’ and through these policies actually seem to have facilitated the arrival of mass tourism into the area.

L: They did?

JvH: They did, yes. And now they are at a point where they say ‘we want a different kind of tourism, a different kind of tourists’ but what does that actually signal? I think this goes quite often with ... stereotypes like you know, the unwanted tourist is an uncultivated, drunken person from the suburbs, flocking through the city in groups. They’re acting as if the excessive behavior that they want to prevent belongs to one particular demographic and this is, of course, a falsification. The people that come to the city and end up misbehaving come from various different backgrounds, they can be students and bachelor party groups but also congressmen, lawyers and business travelers. So this kind of idea that this excessive behavior belongs to one kind of tourism and that we would like tourists who are more cultivated and who are going to the Rijksmuseum and then don’t go to a sports bar but to a fancy restaurant, I think this is just shortcutting the point. The question especially in this area is whether you want to reduce the city to one typology of users of public space. One that only goes to a fancy restaurant, a boutique store, or a culture event? Do you want to cleanse the city of all unwanted behavior? This is an important question in general.

L: As well as, what does unwanted behavior even mean? The city seems to recognize that culture, in all its forms, is something that Amsterdam is known and appreciated for. People come here to experience a creative, tolerant and artistically vibrant city. This is not just about the culture that you see in the museums, it’s about the whole of the alternative and creative scene, it’s small bars and restaurants, galleries, artist studios and free living projects. Yet, the government is pushing all of that culture out of the city by evicting squats and by gentrifying neighborhood after neighborhood, causing the rent prices to skyrocket.

JvH: Yeah, and also here in ‘The Wallen they’re trying to shut down the windows’ supposedly in an attempt to stop tourists from heavily frequenting this area. Of course in corona times most people here say it is a lot quieter. Some of these excessive behaviors that are happening when people are flocking seven rows thick through the small streets perhaps are not desirable, but that doesn’t mean that you don’t want an area where there are all sorts of things going on. This neighborhood is a melting

pot. There are a lot of LGBTQIA+ bars and nightlife, there is diverse urban culture, historically it has been an area that offers a place to people who have nowhere else to go, and we should ask ourselves „can we afford to lose that?“

L: In a PDF document by Amsterdam and Partners that talks about ‘redesigning the visitor economy of Amsterdam’ they say they want to ‘Attract visitors who come for the uniqueness of Amsterdam and add value to the city’. What do you think they mean when they say tourists should ‘add value’ ?

They want the tourists to spend money in the city, but also to spend money in what they call ‘the higher section of tourism’.

JvH: I think in their case what they predominantly mean is that they want the tourists to spend money in the city, but also to spend money in what they call ‘the higher section of tourism’. They’d like tourists to shop in the more expensive shops. Some people say that Amsterdam wants to transform De Wallen into something like to Negen Straatjes, everything should look like that, like a mix of boutique culture.

L: Is there such a thing as responsible tourism?

JvH: I guess. There are several initiatives who are working on this, for example a project called ‘Reinvent Tourism’ by Elena Wonder, I don’t know if you heard about it? They are trying to come up with ways how tourism can give back to the city, by letting tourists more actively participate in the upkeep of the destination they are visiting. This means being aware of how you deal with your garbage, how you actually deal with your consumption behavior, and to not just be a consumer but to also contribute to the maintenance and the upkeep of the city. When we talk about this kind of sustainable tourism, in nature for example, it is about tourism that ‘takes care’ of its surroundings while participating in it. So you could start by asking what processes of people taking care of the upkeep of the places that they are participating in would

L: Also how to motivate people to take part, how to make this an attractive way of exploring a city...

The goal is to make people understand that Amsterdam is an ecosystem of people living there, not a fun park.

JvH: This project Reinvent Tourism is trying to make this kind of participation attractive to visitors. For instance, if you collect a certain amount of garbage you get some sort of reward or you can go have a coffee with a local resident. The goal is to make people understand that Amsterdam is an ecosystem of people living there, not a fun park. To remind them that the city is actually a lived-in entity that they may be conscious of, that they actually are guests in a lived-in environment.

L: Yeah, how to make someone feel like they are part of it, instead of just feeding off it, I guess?

JvH: Right. But this concept could be a contradiction to people’s desire to really party once in a while. The question in general in our society is and certainly within Dutch society, is there still a place for excess? A space for behavior deemed unacceptable.

L: And if so, how do we balance that out with respect for the residents in residential areas?

JvH: I think especially for people that are living and working in The Wallen this question is relevant. How can tourists still come here but be aware of the fact that they are technically walking in somebody’s front yard and not in a fun park.

L: What advice would you give to individual citizens or a neighborhood initiative that wants to take action and have a say in what the future of tourism will look like in Amsterdam?

JvH: In general, I think everybody wanting to participate in the city should claim the right to have a say in how this city is being shaped, formed, governed and financed, and quite often you see that the forces at work that make our cities more homogenous are far greater than the possibility to participate in conversations about it. I think that demanding to be at the table is always an important thing.

A good way to start is by building counter narratives. For example; I had an interview

last week with one of the owners of the Condomerie, who has been here for over thirty years and who basically said that when one talks about drunken tourism one singles out one particular category and makes them the central point of unwanted behavior. Suddenly there is talk of ‘these people from the periphery that come here to get drunk and get laid and get high and exhibit unwanted behavior’. I think that it’s important to tell stories of other realities as well, just as the Prostitution Information Centre says, the narrative about what’s happening to the windows here in The Wallen is one sided, and it is one sided because it needs to fit the gentrification agenda of the municipality.

L: Counter narratives then in a way of saying like, ‘hey no, this is not how it is, but..?’

JvH: More like ‘yes, part of this is true, but this is not all that is’. Because quite often you see that when a stigma is put on an area and it is repeated over and over again, at some point it becomes a self-fulfilling prophecy.

Melkweg viert de heropening met uitgave nieuw boek: Melkweg 50 Lichtjaren

Op donderdag 1 juli verschijnt een nieuw boek van de Melkweg. De kleurrijke publicatie toont een halve eeuw van het Amsterdamse podium in de voorhoede van muziek, kunst en film. Nu het licht aan het einde van de tunnel gloort en de stad eindelijk weer open mag, staat de Melkweg meer dan ooit te popelen om weer van start te gaan met programmeren en het vijftigjarig bestaan alsnog te vieren. De eerste stap daartoe is de release van het jubileumboek Melkweg 50 Lichtjaren.

Aan de basis van Melkweg 50 Lichtjaren ligt het prachtige archiefmateriaal over de vele inspirerende bewegingen en legendarische momenten uit het verleden van het podium aan de Lijnbaansgracht. Gecombineerd met bijdragen van o.a. bekrond schrijver en spoken-word-artiest Zaïre Krieger, VPRO programmamaker David Kleijwegt, mediacriticus Madeleijn van den Nieuwenhuizen en Melkweg oprichter Cor Schlösser vormt dit materiaal de basis van een bijzonder boek over verschillende thema’s die al vijf decennia lang het gezicht van de Melkweg bepalen. Met hoofdstukken over onder meer hip-hop, dans, cinema, heavy en vrije ruimte laat het boek de grote betekenis van de Melkweg voor de culturele ontplooiing van Amsterdam, vroeger en nu, zien.

Geheel passend bij het eigenzinnige karakter van het Amsterdamse podium is er voor gekozen om van de publicatie geen strikt chronologische biografie te maken, al loopt er wel een tijdlijn mee. Aangevuld met bijdragen van beeldmakers en interviews met bezoekers is het een bijzonder visueel boek geworden, in een Nederlandse én een Engelse uitgave.

‘Groeien van “Kosmies Centrum” voor de hippiegeneratie tot podium en ontmoetingscentrum voor een breed publiek kon alleen door de functie en romantiek uit 1970 los te laten. Daarnaast veranderde de samenleving als geheel, ze werd progressiever. De belangstelling voor het soort omgeving waarin de Melkweg een wegbereider was, werd gemeengoed.’ aldus oprichter Cor Schlösser.

Het boek is vanaf 1 juli officieel verkrijgbaar in het Nederlands en Engels via de webshop van de Melkweg, Concerto en diverse boekhandels.

Melkweg 50 Lichtjaren / Melkweg 50 Light Years
Verkoopprijs: €29,95
www.melkweg.nl/50lightyears
ISBN: 9789090347127 (Nederlands)
ISBN: 9789090347202 (Engels)

www.vrijbeton.nl

Pas op de vrijplaats

Gratis online te zien:
Kritische docu over het Amsterdamse Vrijplaatsenbeleid

Het collectief ADEV (Amsterdam Danst Ergens Voor) danst al jaren dwars door de stad om actie te voeren voor meer vrije ruimte in Amsterdam. Na een lange reeks ontruimingën ziet de gemeente eindelijk ook in dat vrijplaatsen een plek verdienen. De gemeente probeert die nu te faciliteren met de ‘Expeditie Vrije Ruimte 2020-2021’. Dwarsheid is dus weer welkom in Amsterdam... maar dan wel met beleid?

Met de film ‘Pas op de vrijplaats’ bevraagt ADEV (in samenwerking met filmmaker Floris Schäfer) het nieuwe vrijplaatsen-beleid van de gemeente Amsterdam. Hoe ziet een vrijplaats met minder vrijheden en meer kosten eruit? Hoeveel regels gelden er en hoe worden die gehandhaafd? Waarom moet je er kunnen werken en wonen? En vooral: wat nu?

Aan het woord komen verschillende vrijplaatsbewoners, ervaringsdeskundigen en een woordvoerder van de gemeente Amsterdam. De wethouders weigerden helaas hun medewerking. Dat was reden voor het ADEV-collectief om de première te projecteren op het gemeentehuis en de wethouders zo direct te adresseren. Op 4 juni namen 100 aanwezigen plaats op het Stoperaplein voor een voorvertoning die omlijst werd met diverse sprekers uit de kraakbeweging, dialoog tussen de collectieven en natuurlijk ook met live muziek. Nu is deze kritische documentaire over het Amsterdamse vrijplaatsenbeleid ook gratis online te zien, inclusief Engelse ondertitels.

De film duidt hoe het vrijplaatsenbeleid tot stand is gekomen, welke beleidsmatige ommezwaai de gemeente heeft gemaakt en waar de vrijplaatsen zich naartoe moeten bewegen, als het aan de gemeente ligt. Het is onmisbare info voor mensen die zelf iets met de vrije ruimte in

Amsterdam van plan zijn, maar ook stof tot nadenken voor eenieder die zich interesseert in de ruimtelijke (wan)ordening van grootstedelijke gebieden. Centraal staat namelijk de paradox om een (kenmerklijk waardevol) zoitje ongeregeld te willen reguleren. Hoever is de gemeente bereid te gaan om schaarse ruimte te bieden aan dikwijls armlastige dwarse activisten in een steeds duurdere stad?

Het beleidsplan ‘Expeditie Vrije Ruimte 2020-2021’ neemt voor om één grote vrijplaats en tien kleine vrijplaatsen in Amsterdam te realiseren. Ondertussen is het nog maar de vraag of dit voornemen ook bijval krijgt van de nieuwe coalitie die in maart 2022 wordt gekozen. Haast is dus geboden, niet alleen bij de gemeente, maar ook bij de collectieven die zelf iets met dit beleid van plan zijn. Met ‘Pas op de vrijplaats’ maakt het doorgaans dansende ADEV dan wel een pas op de plaats, maar roept het ook op tot actie bij de activistische collectieven die Amsterdam nog rijk is. Want wat nu nog kan, moet nu ook gebeuren. En wat niet mag, kan nog steeds!

Check de film online via:
www.adev.nu

DOCU/FILM TIP TOP 5

Selected by Nushin Naini and Jan-Pieter ‘t Hart of Filmtheater Kriterion.

Donna Haraway:
Story Telling For Earthly Survival

Director: Fabrizio Terranova
Release: 2016
Topic: Feminist and post-human philosophy
Watch: Vimeo on demand

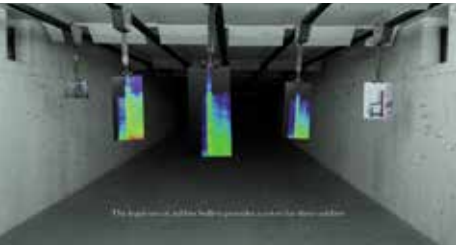
A delightful and beautifully crafted documentary circling around feminist and post-human thinker Donna Haraway, her rural Californian home and her work. An easy-going introduction into her thinking and practice accompanied by beautiful visuals.

Naya - Der Wald hat tausend Augen

Director: Sebastian Mulder
Release: 2021
Topic: Ecology and the technological gaze
Watch: 2doc.nl

We follow the life of GreyWolf680female, a she-wolf that started roaming Dutch territory and got national media attention because of this. A short video essay about the technological gaze on nature consisting of webcam and security camera footage.

Rubber Coated Steel

Director: Lawrence Abu Hamdan
Release: 2017
Topic: Political forensic film essay
Watch: Youtube

Part forensic, part poetic cinematic investigation into a case in which two unarmed Palestinian teens were killed by Israeli soldiers on the West Bank. What are the political implications of our sounds and voices? How is it heard and used for or against us?

Leila and the Wolves

Director: Heiny Srour
Release: 1984
Topic: Female perspective on war heroism
Watch: Youtube

An exploration of the collective memory of Arab women and their hidden role in history throughout the past half century of the Middle-East, both in Palestine and in Lebanon. The film is a modern-day fairy tale about the suppressed history of Arab people and especially Arab women.

Tongues Untied

Director: Marlon Riggs
Release: 1989
Topic: Queerness and blackness in 80s USA
Watch: August 1st, 7.30pm in Kriterion

Marlon Riggs’s landmark documentary uses poetry, personal testimony, rap, and performance to describe the homophobia and racism faced by Black gay men. The film intercuts footage of Hemphill reciting his poetry, Riggs telling the story of his growing up, scenes of men in social intercourse and dance.

Sorting machine Amsterdam

Should I Stay or Should I Go

Amsterdam operates like a sorting machine: every year a large number of people enter the city, but almost as many are thrown out again. No money for an expensive house? Then, get out.

The number of people, especially young people, who enter Amsterdam each year has risen to record levels. Since the corona disaster, the influx has decreased, but still the numbers are enormous, both in terms of people arriving from abroad and from other parts of the country. Most newcomers, however, have left by the time they are 27. Even the youth of Amsterdam usually cannot find a permanent home in this city. You can only stay if you are so successful in the city’s new economy that you can afford to buy a house. Otherwise: get out.

opment : flexible, fast and uncertain. How fast this goes was shown by Gorilla in April-May 2021: suddenly hundreds of “jobs” were available and visible in the streets.

In addition there are artists from EU countries but also from outside the EU who can stay here for a few years (maximum 5, according to the Municipal rules) to work and/or live in a breeding space. Meanwhile, the number of foreign students has increased enormously: only at the UvA from 10% in 2015-16 to 28% now.

Finally, there is the group of asylum seekers and other refugees, even though they are officially not registered as “newcomers”. If they receive a temporary residence permit, they become nominated status holders; for Amsterdam this involves small numbers: a few hundred status holders each year (now mainly from Syria, Ethiopia and Eritrea).

Welcome, but where to live?
Expats, knowledge migrants and Dutch yuppies usually start living in Amsterdam in the most expensive category of free sector rental housing with rents between 1500 and 4500 euro per month (though prices in this category have fallen somewhat during the corona crisis). A large proportion of these big earners buy a house quickly, especially if they have a permanent contract and come from the Netherlands or the EU. They are co-responsible for the insane purchase prices: now on average above half a million euros.

With a temporary contract, the expats can afford the rents in the Zuidas. Since two years, the Zuidas is the district where most newcomers end up: a clear sign of the size of the group of well-earning newcomers. This also means a big difference with the situation in the 80s, 90s and 00s, when Amsterdam South-East (Bijlmer) received most newcomers and proudly called itself “Arrival City”. Today, the Zuid district has become “Arrival City”.

Many young people and migrant workers end up in private rented accommodation with a rent between 1200 and 2000 euros. From a group of Polish construction workers who rent a free-sector house in Nieuw

West for a few weeks through a temporary agency, to a group of friends who co-rent an expensive house; from a group of internationals who rent a flat in the new Friends Tower (behind the Adam Tower in Noord) to three students who together rent a shared house in the Staatsliedenbuurt.

And then there are all so-called “social” newly constructed projects. Many young people (whether highly educated migrant workers, students, or Amsterdam youth) can now find accommodation in one of the many youth complexes. Since 2015, there has been an explosion of mega-projects ranging from 100-odd to over 1000 “units”. From Little Manhattan at Station Lelylaan to My Domain at Station Holendracht; from Student Hotels to Hotel Jansen (emphatically not a hotel but a “long stay”); and from the towers of Wonom and Changes in Nieuw West and Southeast to the 150 new social housing units of De Key on Poeldijkstraat for international students. And the list goes on. And of course also hostels are a way to take your first steps in the city. Alone or in groups, so as to explore the city and look for work. Or on the couch at a friend’s, in a car or a garage. Temporary living can be done in many ways.

Affordable housing is temporary housing
Despite the fact that living in Amsterdam has become increasingly expensive, the city still seems accessible to many newcomers. This has become possible mainly due to the turnaround in the rental housing market from permanent to temporary. Temporary housing has become the norm, both in new social housing developments and in the rental of existing housing.

This is mainly the result of national government policies: the 2015 Housing Act and the Housing Market Transition Act (2016; amended in 2020) allow for temporary rental contracts on a large scale. This was partly the result of years of lobbying by the Amsterdam housing associations De Key and Stadgenoot, which wanted to eliminate tenant rights in this way.

In addition, legal rent determination in 2015 ensured that rental properties in Amsterdam with more than 30 m2 ended up in the “free sector”. In a few years’ time, this created a “free housing market” where big money could have its way.

The last Minister of Housing, Stef Blok (VVD), visited international property fairs to recommend Dutch rental properties to international property investors. And did he succeed! The biggest world players such as Blackstone and Greystar are now active on the Amsterdam housing market. Large numbers of privately rented and owner-occupied houses were bought by investors. We all know the result: an enormous increase in prices on the market for owner-occupied houses and the private rental market.

And how happy they are now, those politicians from VVD, CDA, D66 and PvdA, who deliberately organised this. How glad they are that the “free” housing market now indeed has free rein, that they have made the Amsterdam housing market inaccessible for low and middle-income households, that good money can be made on the Amsterdam housing market. The job is done.

For most people, buying a house in Amsterdam has become unthinkable. Renting a house can be done reasonably quickly for amounts above 1500 per month. For permanent social housing you have to be registered for at least 10 years.

For young people, meanwhile, everything is temporary. You have to leave when your student card expires, or when you turn 27, or when your employment contract ends, or when you no longer want to share a house with a group of people.

Amsterdam Sorting Machine
Because of the temporary jobs and temporary housing, a huge selection is taking place: only a small group is able to stay; the rest has to leave. Amsterdam has become an enormous throughput location. Permanent employment contracts and permanent rented housing have rapidly disappeared since 2015. The opportunities to stay in Amsterdam, to build up a social, cultural and political life here, to develop in a broad sense, to “emancipate” yourself, and to contribute to Amsterdam: for most people none of this is possible anymore. Amsterdam has become a sorting machine.

Amsterdam is becoming a jet set city, more-over. A city for the hip and happy few, where young talent has a few years to prove itself and conform to the standards of big money in order to stay. Amsterdam is now a Global City, a hub of the new digital and creative economy, for which the best talent is sorted and a lot of supporting and often underpaid services are needed. With a lot of money anything is possible in Amsterdam. The sorting machine sorts on success, money, and income.

We want to stay
Amsterdam’s youth, both native and newcomers, must be able to stay here. For this to happen, permanent employment contracts and permanent rent contracts will have to become the norm again. This requires a mad dash to the current economy of temporary projects and self-employment and a farewell to the owner-occupied house as the core of housing policy.
This can only be achieved if it is recognised that things cannot go on like this. If it is recognised that it is unacceptable that most young people, whether born here or not, are being driven out of the city. Amsterdam needs a radical recognition of the right to live in the city, also for low and middle-income households.

Check out the full documentary on:
www.amsterdamalternative.nl

Een Nederlandse versie van dit artikel staat op onze website.

Credits:
Research: Jaap Draaisma, Quirina Geijssen, Hugo Post
Director of Photography: Tommaso Campagna
Editing: Daniele Lucchini, Tommaso Campagna
Screenplay: Maria Plichta, Daniel Leix-Palumbo, Tommaso Campagna, Daniele Lucchini
Music & Sound Design: Daniel Leix-Palumbo
Production: Jaap Draaisma, Wouter Pocornie, Maria Plichta, Daniel Leix-Palumbo, Tommaso Campagna, Daniele Lucchini
Interviewees: Morgane Billuart, Carlos Coronel, Fabiola Eekholt, Elisabeth Harnmeijer, Zsophia Horvath, Mc Lost, Greg Stillman

MUSIC TIP TOP 6

Picked with care but you can do the judging yourself. Tips and links to releases are always welcome, mail to: music@amsterdamalternative.nl. Amsterdam Alternative can be found on Spotify and Soundcloud, both links are at the top right of our website.

Chibi Ichigo & UM!
Chibumiverse

Label: Self released
Release date: 04-2021
Genre: Electronica, Hip-hop
Format: Digital, Vinyl

Various artists
OCCii Compilation Deluxe Edition

Label: Self-released
Release date: 05-2021
Genre: Experimental, Punk, World, Folk
Format: Digital

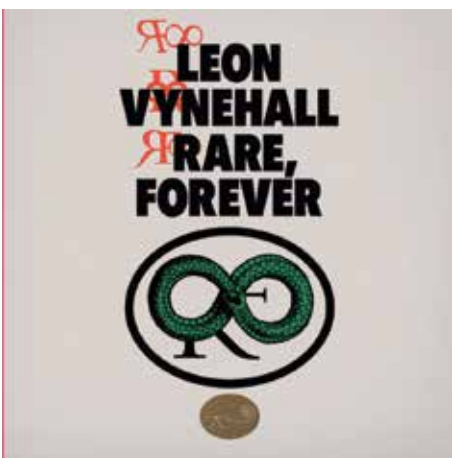
Hang Youth
Het K-Woord

Label: Burning Fik
Release date: 06-2021
Genre: Punk, trash
Format: Digital

Audrey Muna
A liquid Breakfast

Label: Arista Records
Release date: 05-2021
Genre: Electronic, Hip-hop, Expeimental
Format: Digital

Leon Vynehall
Rare, Forever

Label: Ninja Tune
Release date: 04-2021
Genre: Ambient, Electronic
Format: Digital, Vinyl

Space Exposure
Night Shift

Label: Basserk
Release date: 05-2021
Genre: Electronica, Bass
Format: Digital

Fake News

Man valt van dakrand
En bezeert zichzelf niet

Maar, zo repliceerde de krant,

Man

Dak

Hoogte

Pijn

Tis maar hoe je t ziet

Kopfschmerzen serie #03
Out now!

www.abnormaldataprocessing.com

Stampende armada’s aan de poorten van de Amstel

Amsterdam & Partners (voorheen Amsterdam Marketing) presenteerde afgelopen november in opdracht van het college van de Gemeente Amsterdam de Visie Herontwerp Bezoeker-seconomie 2025. Dit advies is erop gericht om het toerisme meer te reguleren en een betere balans te vinden tussen bewo-ners en bezoekers dan voor de coronacrisis. Je kan het rapport zelf lezen op Issuu. De adviezen worden gebruikt om concre-te beleidsplannen te maken zoals bijvoorbeeld de Aanpak Binnenstad. Ik spreek met vier van de ruim 100 adviseurs die meedachten met dit plan.

Ik sta in de Kleine Cooldown en heb mijn oog laten vallen op een Spaanse schone: Irene Chaparro. Dat ze zo heet weet ik natuurlijk n og helemaal niet. In het heetst van de strijd probeert een lijzige, stonede Canadees 8 keer op rij dezelfde halfbakken salsamove. Gelukkig troef ik hem af met mijn hemel-blauwe kijkers. Wat een heerlijke, dronken, onbezonnen waas.

Voor mij was Irene natuurlijk een waardevolle toerist, maar wat maakt een bezoeker waardevol voor onze stad? In het herontwerp staat dit: “De bezoeker die ons bezoekt vanwege onze unieke waarden, ons karakter en onze identiteit en die zelf waarde toevoegt. We richten ons actief op bezoekers die voor congressen en cultuur komen.” En: “er is geen ruimte voor bezoekers zonder respect voor de stad. Bezoekers die maar met één doel komen: overmatig drinken en blowen.”

Geerte Udo, directeur van Amsterdam & Partners en initiatiefnemer van het herontwerp, verduidelijkt: “Als je alleen maar plat consumeert en veel geluidsoverlast veroorzaakt is dat niet heel waardevol voor de stad. Als je lokale ondernemers en culturele instellingen bezoekt dan is dat al een stuk waardevoller.”

Elena Simons van Reinvent Tourism, een beweging die het toerisme wil transformeren in een kracht voor het goede, definieert waarde net anders: “Ik steek energie in niet-economische waarde. Voor bewoners kan het interessant zijn om mensen uit de

hele wereld te ontmoeten. En toeristen kunnen aan duurzaamheid bijdragen door bijvoorbeeld afval op te ruimen.”

Olav Ulrich, bioloog en penvoerder van bewonerscollectief Stop de Gekte dat zich richt op afremmen van het massatoerisme in het Wallengebied, vindt dat we vooral duidelijk moeten zijn in wat we niet willen: “Vergelijk het met de bio-industrie. Als je alles plat maait verdwijnt de biodiversiteit. Dat is in de stad net zo. Er is kaalslag en monocultuur. Daar komt een bepaald soort grazers op af, of beter gezegd: sprinkhanen. Die vreten alles kaal. Je moet een gevarieerd economisch systeem faciliteren waar-in jonge ondernemers de kans om krijgen. De economische diversiteit moet primair op bewoners zijn afgestemd.”

In het herontwerp wordt de congresbezoeker boven de blowende en drinkende Britse vrijgezel gehesen maar die eerste komt toch ook niet voor de unieke waarden van Amsterdam, maar alleen maar omdat zijn congres hier is? Wat voor waarde zo iemand toevoegt aan de stad buiten het geld blijft gissen.

“GET OUT OF MY WAY!!!” brul ik mee met latinzanger Joe Torres uit mijn iPhone. Ik zwalk van links naar rechts over het Spaans koloniale trottoir van Cartagena. Een fles Aguardiente soldaat, marcherend naar de dampende discotheek. Aan de andere kant van de wereld heb ik met niemand ook maar ene hol te maken, of wel?

Jij bent toch ook wel eens die overlastige toerist geweest? In het herontwerp gaat het om het terugdringen van overlast, maar:

Lopen we het risico het rebelse karakter van Amsterdam de nek om te draaien? Ramon de Lima, van de Stichting Nachburgemeester, die zich inzet voor de Amsterdamse nachtcultuur, denkt van wel: “Mensen komen hierheen om van de vrijheid te proeven en ik zie dit als onderdeel van het DNA van onze stad. Ik heb het idee dat we een soort etalageversie van Amsterdam willen presenteren aan de buitenwereld. Alles mooi aangeharkt, groen, fijn, cultureel, maar Amsterdam heeft ook gewoon haar rebelse kanten.”

Elena Simons maakt zich ook zorgen maar begrijpt tegelijkertijd dat toeristisch wangedrag bewoners van het Wallengebied helemaal de keel uitkomt. “Ik zou die groepen vrijgezellenfeesten wel eens willen uitnodigen voor een co-creatie-sessie in ruil voor een gratis extra overmaching en een heleboel gebakken eieren.”

voor de aanwezigheid van de enorme diversiteit in kunst, creativiteit en cultuur. Op deze wijze trekt de stad ook de bezoekers die de waarden en het unieke karakter verstevigen.”

Olav Ulrich denkt zeker dat je kunt sturen op het type bezoeker: “Sinds vorig jaar is er eindelijk keiharde erkenning voor het feit dat het onleefbaar is geworden in het Wallengebied. Druk op de openbare ruimte komt van clubjes Fransen, Belgen en Duitsers die in hun autootje hierheen komen en vier dagen bivakkeren op de gracht. Nu bestaat het plan om hier specifiek op te handhaven. Combineer dit met een campagne op Instagram en deel een tijdje boetes uit, dan wordt het allemaal minder lollig.”

Ook **Geerte Udo** benadrukt het belang van social media: “Een imago vormgeven doe je niet overnight. Het is geen sprint maar een marathon. Je kan werken aan de beeldvorming via social media, dat doen we dan ook met onze 850 partners. Het imago van drugs en prostitutie staat in de etalage maar

Olav Ulrich stelt op zijn beurt vraagtekens bij de veronderstelde rebelsheid: “ik vind juist dat het huidige toerisme het steeds moeilijker maakt om de ruige plekken in stand te houden. Creatieve concepten zoals W139 in de Warmoesstraat hebben het steeds moeilijker omdat het Wallengebied toeristischer wordt. Dat de raamprostitutie een rafelrand zou zijn is trouwens echt een gotspe. Het is de spil waar de op hol geslagen toeristenkermis heen draait.”

Het lijkt erop dat men in de visie van twee walletjes proberen te eten. Enerzijds profiteren van ons ruige imago en anderzijds congresbezoekers willen trekken die juist totaal afbreuk doen aan het rebelse karakter van onze stad. Nou wordt dat rebelse karakter natuurlijk niet alleen afgebroken door zakelijke hotemetoten van buitenaf, daar slagen we met de instroom van nieuwe, vermogende Amsterdammers zelf al heel aardig in.

Durf te vertrouwen op de alternatieve scene Het feit dat we nu aansturen op ontmoedigingscampagnes laat zien dat er een consensus is dat er teveel bezoekers naar Amsterdam kwamen voor corona. Toch lijken zulk soort campagnes meer op symptoombestrijding. Als we echt minder toeristen willen dan moet het ook minder makkelijk worden om hierheen te komen. Hiernaast blijft voor mij de waardebepalng van toeristen een hekel punt in het Herontwerp Bezoekerseconomie. Ja, stuur op diversiteit in het aanbod maar ook op een bloeiende alternatieve scene en durf erop te vertrouwen dat die waarde oplevert voor de stad en inspirerender bezoekers trekt dan nu veelal het geval is.

Kun je het imago van een stad vormgeven of ontstaat dit organisch? In het herontwerp staat het volgende: “Investeer in een hernieuwd imago van Amsterdam. Een stad van vrijheid met verantwoordelijkheid en nadrukkelijke aandacht

For the Rijks Hemelvaart Dienst, a Palais of its own

This short piece is part of a longer project I wrote as an artist in residence at the Rijks Hemelvaart Dienst in Amsterdam.

Decide yourself
Those giants in decay
Could it be a nest?
Or a Palais?

Some time ago, friends of mine came by to a free space. I invited them for a small gathering. Something very cosy and chill. A few drinks, some music and a lot of chit chat. I gave them a tour.

In the middle of the summer, in August, the sun was shining through the greens. We walked past the old building where the collective kitchen is located. There are big trees close to the brick walls, numbered like storage units. A big building of another era that has seen very different persons moving through. Built for a very ordered and clear-cut function, it was abandoned after a time. Uncovered by amateurs of the arts looking for an inspiring space to live. It stood for a new beginning.

Nature has its space around the building. It is a wild garden, full of flowers and trees swinging on its front yard. In France, where I come from, gardens are built differently. All the flowers are selected, closely chosen, so that everything forms lines and designed shapes. There is no space for chaos. Nature is fully tamed by the gardener. On the contrary, in this place nature has its own way. That's a different mindset. Bowing towards the rules of the gardener or accepting the unexpected of the collective.

Back to my friends walking. They couldn't have opened their eyes wider. They made their way through as if everything was strange and unexpected. It left quite an impression on me. I always admired the place, but I left most of this discovery's look and feelings behind me. One of my friends, at some point, turned towards me and said: "I didn't know something like

this still existed!" On that day, I laughed. It seemed very innocent. In my mind, I thought, "but of course, you see it. It's here and it hasn't moved. Why would it?"

Because I am a gentle guy, I didn't laugh. I looked away and showed them a circus standing nearby. Soon, we were all caught off guard by the sight of a pirate ship. At least, some parts of it, laying close to a canal. As if a crew of unruly seamen decided to dock their ship at the end of a canal, took their booze out, partied, and never left town.

Some time after the visit, a sentence from my friend was stuck in my head. "I didn't know something like this still existed." Did he know that something like this space existed before? What is something like this, exactly?

I could read in his expression that, despite having never walked in a similar place, he knew that it belonged. Here in this part of Amsterdam, but also here in our shared humanity. He was surprised to see it and happy, like when you find an unexpected flower growing on a patch of green grass. In the middle of the green, in perfect order, some vivid colours pop up to give you a sign that life can't be tamed.

These places have meaning that people naturally and instinctively feel. This series of novels try to unravel why this might be the case, and why this matters.

My friend's surprise about this space's existence also showed something very real: there are only few of these spaces left. There were once many more.

Cities are evolving, as well as people's mentalities. All around Europe, laws have been passed to forbid squatting. In the media, squatters are portrayed as criminals profiting from the property of hard-working people. Huge places are now hardly occupied. What was once squatted is now temporarily held or bought out. A transformation is taking place. That which was once unruly is now more chartered, restricted by municipalities or states.

Many times I heard talk about ghosts of the past. All neighbourhoods, gigantic buildings taken over and occupied for some time. I saw nostalgia on faces and in the chorus of voices. But I won't take those pessimistic shadows for granted. History is made. I haven't been there before. I have no space for regrets. To repeat the words of the Vrij Beton initiative: "The past was beautiful, but the world and the laws have changed. We have to accept that; change is inevitable and not in itself negative."

Free places, breathing spaces, cultural centres, all of these have in common an autonomy. They are all what we usually know as a living place. It's not a regular apartment or building. It breathes and changes with time. What is left and stays is an authenticity, a primal call that something different is happening. You can see it, feel it, taste it if you arrive for dinner.

It's an invitation to be curious. Walk through it yourself, go check out what kind of autonomous spaces are being cultivated in your neighbourhood! See for example: www.amsterdamalternative.nl/places or www.radar.squat.net/fr/events/city/Amsterdam.

This book is a collection of voices. People I had the chance to meet and talk to. They shared with me glimpses of stories, both their own and their community's. There's the story of a woman that dreamt to leave her village, to dance on the full moon and join the gypsy trail. I heard the deep voice of a man, with iron in his mouth and a large smile missing teeth. But in the same room there is also a cute ball of vivid colour, carried in her parents' arms. The most joyful babe I had the chance to meet. There are not only punks and anarchists talking with me. But there they are there. For sure! You'll find voices that travelled through Europe and beyond. But also, ones that were born here. In a place built by their kin, taken out of the cold. Their stories are diverse, fluid, and don't stop in one place. They all have in common a shared understanding of what it is to live together, differently from what society considers normal. I don't want to tell a romance, nor a fiction. I will write a collection using the stories I heard.

Share your thoughts with me:
collectingvoices@protonmail.com

www.amsterdamalternative.nl

REPETITIERRUIMTES

Voor bands, solo artiesten, dans- en theatergezelschappen en showcases.
Repetitieruimtes tot 50 m² met volledige backline, flexibele tijden en mogelijkheid tot opslag.

info@helicopteramsterdam.nl - helicopteramsterdam.nl
Helicopterstraat 8 Amsterdam (Goedkope parkeergelegenheid voor de deur en gratis in het weekend.)

Open brief aan de Gemeente Amsterdam en Ymere

Samenwerkende bewoners uit Amsterdam Noord hebben de gemeenteraad toegesproken in De Balie om duidelijk te maken dat zij het niet langer pikken...

Hieronder bijhorende open brief.

Amsterdam, 11 mei 2021.

Uitstel Renovatie van der Pek

De gemeente heeft besloten om in Noord "een stad binnen de stad te bouwen". Met de toezegging dat er geen tweedeling mag ontstaan tussen oud en nieuw.

Resultaten tot dusver:
Een woud van bouwkransen langs de IJ oevers. En bedroevend weinig renovaties in de buurten daarachter. Daar overheen komt nu het bericht van Ymere dat de renovatie Van der Van der Pekbuurt wordt uitgesteld en "slim" zal worden versoberd.

De huurdersvereniging Van der Pekbuurt neemt daar terecht geen genoegen mee. Wij ook niet. Want dit probleem speelt door heel Amsterdam Noord, met maar liefst 7 ontwikkelbuurten. Die allemaal wachten op tempo. En zeker niet op uitstel en "slimme" versobering

Zowel gemeente als Ymere verwijzen iedere keer weer naar de beperkte investeringsruimte als gevolg van de verhuurdersheffing. En die verhuurders heffing is inderdaad een treurig feit. Tot die van tafel is zullen er dus prioriteiten moeten worden gesteld. Wij constateren dat gemeente en corporaties daarbij stevast voorrang geven aan nieuwbouw boven renovatie. Wij vinden dat principieel onjuist. Natuurlijk is er grote woningnood, en daar zal hard aan gewerkt moeten worden. Maar je kunt de rekening daarvan niet eenzijdig neerleggen bij de bewoners van de ontwikkelbuurten. Die met een veelal laag inkomen leven in een vaak heel slechte woning. Zie de aantallen G labels en de daarover aangenomen Raadsnoties.

Gelukkig is er inmiddels een Kamermeerderheid voor het afschaffen van de verhuurdersheffing. Vooruitlopend daarop heeft de minister al een bedrag van €500 mln. beschikbaar gesteld voor extra renovaties. Een regeling waarvoor tot 19 mei as plannen kunnen worden ingediend

In het licht van deze ontwikkelingen vinden wij het onbegrijpelijk dat gemeente en corporaties nu besluiten de planvorming te gaan temporiseren. Dit kan er toe leiden dat er straks veel meer middelen beschikbaar komen, maar dat het ontbreekt aan plannen die op korte termijn uitgevoerd kunnen worden

Wat betreft de Van der Pekbuurt stellen gemeente en corporatie dat uitstel nodig is omdat er nog veel uitgezocht moet worden. Wij vinden dat volkomen ongeloofwaardig. Er ligt een enorme berg aan onderzoeken; deels uit de tijd dat Ymere de Van der Pekbuurt wilden slopen. Onder zware druk van bewoners is in 2014 besloten om dat niet te doen en de woningen te gaan renoveren. Sindsdien is een begin gemaakt met verbetering van het Zuidelijk deel. Die zou dienen als proeftuin voor de renovatie van het

Noordelijk deel. In het kader van dat project heeft ook heel veel onderzoek plaatsgevonden Met die voorgeschiedenis kun je nu toch niet op de proppen komen met het argument dat er nog veel uitgezocht moet worden.

Samenvattend:
De woningnood is een groot probleem. Om die op lossen zullen meer investeringsmiddelen nodig zijn. Zolang die er niet zijn zullen er prioriteiten moeten worden gesteld En dan kan het niet zo zijn dat Amsterdammers met de laagste inkomens in de slechtste woningen de rekening gaan betalen. In de vorm van uitstel en "slimme" versobering van de dringend noodzakelijke renovatie van hun woningen. In de kamer is inmiddels een royale meerderheid om de verhuurdersheffing af te schaffen. Met die afschaffing in het vooruitzicht is het eerder zaak om de planvorming te versnellen, in plaats van deze "slimme" vertragingen en versoberingen.

Met vriendelijke groet,
Eva Bollen namens Red Amsterdam Noord, Noord As, Bewonersplatform Vogelbuurt en IJpleinbuurt
Bewonerscommissie De Punt, Verdedigd Noord, ANGSAW, Huurdersvereniging Van der Pek, Zosenerdam, NoordRust

OTR - Weekly Streaming Radio

OTR is an online radio station based in the OT301 in Amsterdam.
Every Friday afternoon OTR streams a new program with DJ's, performers, bands, poets and talks.

Check the program and live streaming on: www.ot301.nl

Doneer

Doneer

Doneer

Doneer

Samen

in

actie

voor

nieuwe

vrijplaatsen,

permanent

en

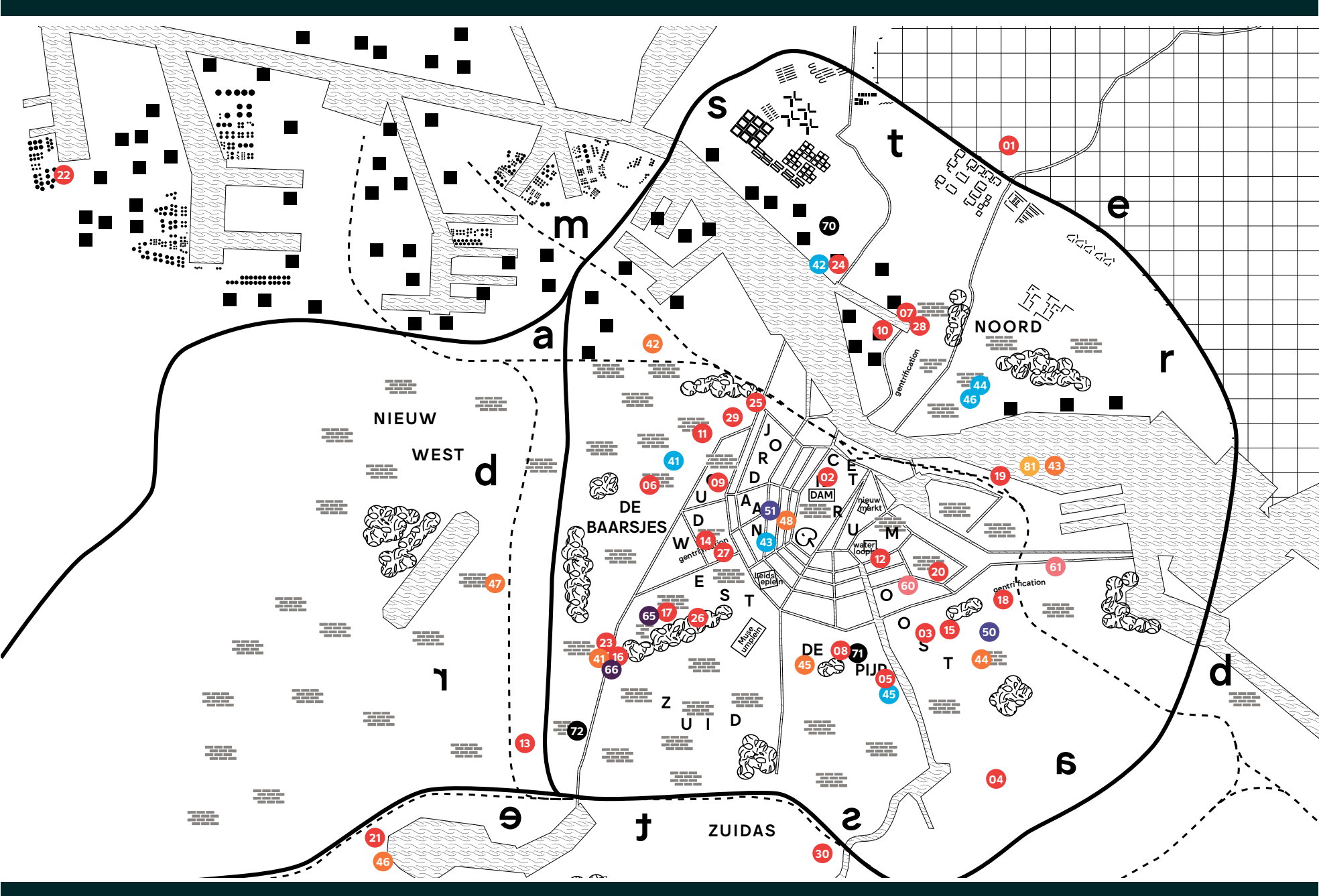
in

collectief

eigendom

www.amsterdamalternative.nl/donate

map // Amsterdam city map // Amste

More info on our website

www.amsterdamalternative.nl

Join

the collective!

Become

a member of

Amsterdam Alternative

www.amsterdamalternative.nl/join

Participating venues

01

ADM (Slibvelden)
Cultural free zone
Buikslotermeerdijk 95
adm.amsterdam

02

Astarotheatro
Theatre, arts, discussion...
Sint Jansstraat 37
astarotheatro.com

03

Badhuis theater
Independent, community theatre
Boerhaaveplein 28
badhuis theater.nl

04

Bajesdorp
Under construction
Wenckebachweg 12-46
bajesdorp.nl

05

Cinetol
Workspaces, live-music, arts
Tolstraat 182
cinetol.nl

06

Cultureland
Culture, nature, Artist In Residence
Admiraal de Ruyterweg 181
cultureland.nl

07

De Ceuvel
Cafe, workspaces
Korte Papaverweg 2 t/m 6
deceuvel.nl

08

De Fabriek
Woon- werkpand
Van Ostadestraat 233
ostade233.nl

09

De Nieuwe Anita
Culturele ontmoetingsplaats
Fred. Hendrikstraat 111
denieuweanita.nl

10

De Ruimte
Cultural space, bar, restaurant...
Distelweg 83
caferuimte.nl

11

Filmhuis Cavia
Counterculture cinema
Van Hallstraat 52-I
filmhuiscavia.nl

12

Fort van Sjakoo
Kritische en opstandige literatuur
Jodenbreestraat 24
sjakoo.nl

13

Kaskantine
Café, restaurant and urban farm
Handbalstraat 1
kaskantine.nl

14

LIMA
Platform for media art
Arie Biemondstraat 111
li-ma.nl

15

Nieuwland
Self-built space for living and working
Pieter Nieuwlandstr. 93-95
nieuwland.cc

16

OCCII
Onafhankelijke Cultureel Centrum
Amstelveenseweg 134
occii.org

17

OT301
Living, working, public spaces
Overtoom 301
ot301.nl

18

Plein Theater
Stage for theatre, dance, music...
Sajetplein 39
plein-theater.nl

19

Pakhuis Wilhelmina
Artist studios and public venues
Veemkade 572
pakhuiswilhelmina.nl

20

Plantage Dok
Living, working, public spaces
Plantage Doklaan 8
plantagedok.nl

21

Rijkshemelvaartdienst
Gekraakt terrein, ateliers, keuken...
Oude Haagseweg 58
rijkshemelvaart.com

22

Ruigoord
Idealistisch oord voor kunstenaars
Ruigoord 76
ruigoord.nl

23

Theatro Munganga
Cozy, artistic, social theatre
Schinkelhavenstraat 27hs
munganga.nl

24

Treehouse, NDSM
Ateliers, publieke ruimte
T.T. Neveritaweg 55-57
treehousendsm.com

25

Volta
Venue for local bands and artists
Houtmankade 336
voltaamsterdam.nl

26

Vondelbunker
Free cultural and activist space
Vondelpark 8
vondelbunker.nl

27

WG foundation
Artist studios, exhibition space...
WG Plein t/o nr 80
puntwg.nl

28

Workshop op de Ceuvel
Woonark, theater en studio
Korte Papaverweg 6c
workshop-nu

29

Zaal100
Voor vanalles, maar niet voor alles
De Wittenstraat100
zaal100.nl

30

Zone2Source
Art, nature, technology
Amstelpark
zone2source.net

41

Anarchistic library
Library, books,
1e Schinkelstraat 14-16
agamsterdam.org

42

Buurtboerderij
Eat, drink, chill, relax, outside
Spaarndammerdijk 319
buurtboerderij.nl

43

Einde van de wereld
Restaurant, events
Javakade 61
eindevandewereld.nl

44

Joe's Garage
Autonoom sociaal politiek centrum
Pretoriusstraat 43
joesgarage.nl

45

Molli
Squatters bar
van Ostadestraat 55 hs
molli.squat.net

46

Nieuw en Meer
Kunst- en bedrijventerrein
Oude Haagseweg 51
nieuwene meer.nl

47

VLLA
Bar, Podium, Club
Willem Roelofsstraat 9
vlla.nl

48

Vrankrijk
Livin, working, events, bar
Spuistraat 216
vrankrijk.org

60

Kriterion
Cinema, bar
Roetersstraat 170
kriterion.nl

61

Studio/k
Cinema, bar, restaurant, club
Timorplein 62
studio-k-nu

81

Boekhandel van Pampus
Nice bookshop, good coffee
KNSM-Laan 303
boekhandelvanpampus.nl

50

Framer Framed
Platform voor kunst en cultuur
Oranje-Vrijstaatkade 71
www.framerframed.nl

51

Kunstverein
Art, lectures, publications
Hazenstraat 28
www.kunstverein.nl

41

Butchers Tears
Small brewery and proeflokaal
Jan van Galenstraat 10
butchers-tears.com

42

Pllek
Bar, restaurant, live stage, terrace
T.T. Neveritaweg 59
pllek.nl

43

Saarein
Brown bar with big lesbian crowd
Elandsstraat 119-HS
saarein2.nl

44

Skate cafe
Skateboarding, bar, food
Gedempt Hamerkanaal 42
skatecafe.nl

45

Tolbar
Nice selection of beers
Tolstraat 182
tolbar.nl

46

Walhalla Craft beer
Beer brewery / bar
Spijkerkade 10
walhallacraftbeer.nl

Kitchen

65

De Peper
Vegan culture kitchen
Overtoom 301
ot301.nl

66

MKZ (Binnenpret)
Vegan food
Eerste Schinkelstraat 16
binnenpr.home.xs4all.nl/mkz.htm

Workspace

70

Workspace GWA - NDSM
Print lab, silkscreen, bookbinding
NDSM-plein 27
grafischwerkcentrumamsterdam.nl

71

Smerig fietsenwerkplaats
Bicycle workshop
Van Ostadestraat 233-E
ostade233.nl/smerig

72

Helicopter
Music rehearsal studios
Helicopterstraat 8
www.helicopteramsterdam.nl

Bookshop

81

Boekhandel van Pampus
Nice bookshop, good coffee
KNSM-Laan 303
boekhandelvanpampus.nl

Art

50

Framer Framed
Platform voor kunst en cultuur
Oranje-Vrijstaatkade 71
www.framerframed.nl

51

Kunstverein
Art, lectures, publications
Hazenstraat 28
www.kunstverein.nl

Mail to: info@amsterdamalternative.nl
For info on how to get listed on this map

Av Amsterdam Alternative
Issue #37
July-August 2021

Recommendations
Venues, bars, shops, art, etc.
Map design: Paul Gangloff

Support Amsterdam Alternative
Check our website for info on how to
get listed on this map

Av Page 13
Issue #37
July-August 2021

Participating venues
Profiles
Most pictures are made by Marian Miczka

Alternative Software

Open source has taken over the tech world. Over 64% of tech companies participate in open source, and many of the largest open source projects are behind the largest open source projects today. Over 90% of proprietary software incorporates open source software to some degree. Amidst the booming success of open source, lauded as a win-win for all, it can be difficult to remember where open source started: with hobbyists, enthusiasts, and an ideological commitment to free software.

Most, if not all, software you use incorporates features of open source. Programs that are open source, rather than “closed source,” are based on codes that are “open” on the internet; anyone anywhere can use, adapt, and contribute to them. Millions of contributors collaborate on fora such as Github, sending in suggestions to project maintainers who incorporate feedback to create better programs. This is usually unpaid labour, done in the free time of those who love programming.

But how is this profitable? It’s not, in a way.

Programmers contribute on their own accord because of curiosity, says Baran Işcanlı, an informatics student and employee at Machine Learning Programs (MLP). Most programmers who contribute to open source, do it from a place of enthusiasm. Tim Loderhose, another employee at MLP and contributor to a number of open source projects, says; “The idea is that if you write code and are passionate about it, in open source you can contribute to something greater - and, if they like it, other people may contribute to your own project as well!”

The idea of open source is based on mutual benefit; you let others use your code for free with the hope that others will contribute to it and make it better. Big tech has also realized these benefits; often open-source code can be more secure and functional because of its large base of people who inspect the source. This doesn’t mean, however, that all programs produced from open source code are free. Most software companies add features or a functionality on top of open source code, which they then sell as proprietary software. In the realm of open source, this is fair game. Codes are made open source with the knowledge that they will be used and adapted elsewhere.

program the way you want, the freedom to access the source code and change it, and the freedom to redistribute copies of the software and your modified versions of it to others. It invented a number of software licences, such as the “Copyleft” licence, which requires anyone who uses the open source code to make anything built off of it open source, too.

Open source and the Free Software Movement have much in common, but open source is less marketable, focussing on mutual benefit rather than ethics. The Free Software movement, on the other hand, sees open code as an ethical imperative, and regards non-free software as a social problem. Richard Stallman said in a 2017 interview: “Every non-free program that you use gives somebody power over you. [...] Nowadays, it generates a system of unjust power, power for the program’s developer over the program’s users. Nobody should have that kind of power over anyone else.”

With our increasing dependence on technology, it is important to know what software we are using it and why. The benefit of using proprietary software to the user is comfort; they are easy to use without much knowledge of computers at all. But, as Işcanlı says, “when you choose to buy into convenience, this always comes with a catch.”

“When you choose to buy into convenience, this always comes with a catch.”

Much of the proprietary software you use on a daily basis is modified and altered through backdoors by the manufacturer, for example, by forced updates that make your software too heavy for your hardware to run it. Samsung and Apple, for example, are known to slow down phones through software updates. Companies simply interested in profit are able to decrease compatibility of the new software with old hardware. This way they steer consumers towards buying more and more. Using proprietary software as the default also comes at the cost of your privacy; the gargantuan extent to which our data is harvested every day is hardly niche knowledge. Richard Stallman implores us to ask the question, “Do you control the software that’s doing your computing or does it control you?”

There is much to learn from the Free Software Movement. As consumers we often heedlessly give up our freedoms and rights to privacy for a comfortable user experience. In the capitalist framework, we see this as a given. We assume that we need to exchange something in order to use something that someone else made. But what the Free Software Movement proves, and by extension the open source movement proves, is that communities can come together in the spirit of progress, of improvement, and curiosity to create things that benefit everyone and that can’t be taken away. What we often regard as intellectual property thus becomes everyone’s technical information. Information is endlessly distributable, malleable, and foundational. It is where innovation begins.

We assume that we need to exchange something in order to use something someone else made.

So, as a non-programmer, how can you start to support the free-software movement? Loderhose: “if you’re an average non-technical consumer, it would probably have to come from ethical and moral reasons.” It is easy to buy into usability and comfort while compromising your freedoms as a software user. On top of this, open source based programs come with a number of benefits. They can be more secure, as bugs and exploits are continually found and removed. You can also combat e-waste and make your old hardware work again; open source software is highly customizable to any appliance. And, open source software is superior for privacy; it doesn’t have the profit motive to collect and sell your data.

A big barrier between the general public and open source alternatives is basic tech knowledge. But it doesn’t take a computer genius to make steps towards software freedom. Look at the software you use every day and research if there are open source alternatives. Some examples of free software you can download right now are Shotcut for video editing, Blender for 3D editing, GIMP for photo editing, Mozilla Firefox for browsing, and LibreOffice for editing Word documents. The list goes on. Share this knowledge with your friends; the move to open source software alternatives to networking sites such as Facebook and Instagram is only possible if entire networks of people make the jump.

There are also other steps you can take to regain agency over your digital life. Research the “Right to Repair” movement, which demands the right for consumers to repair broken appliances and for the access to repair parts to do so. An example of this is the modular Fairphone, which allows you to easily swap out broken parts when needed. Işcanlı also warns against connecting home electronics to the internet; “you don’t need your toaster connected to the internet. These appliances run on very basic systems and can easily be hacked.” A good old-fashioned button or light switch can do the job.

“I believe It’s the right thing to do if you can, because a lot of positive effects stem from having popular software developed out in the open,” says Loderhose, adding that “open source is much more aligned with going further to a goal as a society.”

List of Open Source Alternatives:

- Text editor: Libre Office
- Audio editor: Audacity
- Video editor: Shotcut
- Image editors: Darkroom, GIMP
- Operating system: Linux
 - Try VirtualBox to try using Linux without actually installing it.
- Browser: Brave, Mozilla Firefox
- Media Player: VLC Media Player
- 3D modelling: Blender
- Vector Image Creation: Inkscape
- Antivirus: ClamWin
- Notes app: Notepad ++
- Email manager: Thunderbird
- Password manager: Keepass
- Screenshot maker: Greenshot
- VPN: Psiphon
- Music playback: Amarok
- Search bar functionality: Everything

Check it out! Listen, wear, learn, dance

AA Playlist

Spotify playlist

An always updated stream of new electronic music from various (inter)national artists like Audrey Nuna, Aardvarck, Mouse On Mars, CouCou Chloe, Ital Tek, Sully, Mark Pritchard, Pa Salieu, Shygirl, Any Stott and many many more.

Go to the Amsterdam Alternative website and follow the link on the top right.

AA Mixes

Music mixes

Various mixes by various artists are available through the AA Soundcloud page and a dedicated page on our website.

Mixes from artists like DJ Marcelle/Another Nice Mess, Dan Graveyard, Spikey Lee, Quartier Mustache, Hakki Takki, No28, DJ Andy Ex, Arnold De Boer, Colin301, KRAZ, Peerte Trunt and more

AA Podcast

Music mixes

‘Amsterdam from Emancipation Machine to Sorting Machine’ is the second AA Podcast and has just been released.

Amsterdam, once a cradle of alternative culture, has changed its face by turning into a “Global City”...

Listen on the AA website

AA Shop

AA and Vrij Beton merch

In our online shop you can buy books, newspapers and AA shirts.

Buying/wearing one of the limited edition Vrij Beton sweaters/shirts helps us financially as all the money from the sales will go into the ‘Vrij Beton’ donation pot.

www.amsterdamalternative.nl

Bajesdorp collectief lanceert permanente broedplaats in samenwerking met gebiedsontwikkelaar en gemeente Amsterdam

Op het terrein van de voormalige Bijlmerbajes vindt een ongekende samenwerking plaats tussen de activisten en kunstenaars van het Bajesdorp collectief, de gemeente Amsterdam en een gebiedsontwikkelaar. Samen maken ze de eerste permanente broedplaats van Nederland mogelijk met daarin een theater, ateliers én woningen. Op 12 mei vond de lancering van ‘De Vrijkoop van Bajesdorp’ plaats, in aanwezigheid van de wethouder Marieke van Doorninck (Grondzaken en Ruimtelijke Ordening) en Peter Heuvelink (gebiedsontwikkelaar Bajeskwartier Ontwikkeling C.V.).

Woonactivisten

Bijna 20 jaar geleden werden de leegstaande cipiervoningen van de Bijlmerbajes gekraakt. Toen in 2010 het kraakverbod inging, startten de woonactivisten met hun plannen om de grond en de woningen aan te kopen van het Rijk. Ondanks vele gesprekken met de autoriteiten, liep het op niets uit. Gebiedsontwikkelaar Bajeskwartier Ontwikkeling CV won de tender om het gehele gebied van de Bijlmerbajes te ontwikkelen tot een nieuwe wijk. In 2019 werd de bloeiende woon-werkgemeenschap Bajesdorp ontruimd en gesloopt.

Voet tussen de deur

Wel hadden de krakers een voet tussen de deur gekregen. In de eisen van de gemeente stond dan ook dat er een broedplaats moest worden gerealiseerd in de nieuwe wijk. De gebiedsontwikkelaar en de woonactivisten van Bajesdorp gingen praten en samenwerken. Femke Ravensbergen van het Bajesdorp collectief: “Een ongekende samenwerking: We werden als eigenzinnige gemeenschap voor het eerst serieus genomen door een grotere partij. Dat voelde als een kleine overwinning, niet alleen voor onszelf maar ook voor de toekomst van de stad.”

Permanent

De Vrijkoop van Bajesdorp wordt de eerste broedplaats van Nederland die de huurders zelf bouwen en met hun wooncoöperatie collectief gaan bezitten. Zo realiseren ze betaalbare woningen en ateliers die voor altijd zullen zijn beschermd tegen de grilen van de markt. Wethouder van Doorninck: “Kortetermijnwinstnemingen, dat is

wat er heel veel met grond gebeurt. Hier zien we langetermijnwaardecreatie en dat is wezenlijk iets anders. Daarmee creëer je echt iets nieuws in de stad waardoor de waarde hier blijft.” Gebiedsontwikkelaar Heuvelink: “Waar je anders altijd op de schopstoel zit, is het nu toekomstbestendig. En dat is gaaf”

Unieke samenwerking

De Vrijkoop van Bajesdorp is tot stand gekomen door een unieke samenwerking tussen de gemeente, de gebiedsontwikkelaar en het Bajesdorp collectief. Van Doorninck: “Ik denk dat de Vrijkoop van Bajesdorp een prachtig voorbeeld is van hoe je aan een stad bouwt die toekomstbestendig is. Je

bouwt een stad nooit alleen als de gemeente, nooit alleen als marktpartij, maar dat doe je met alle Amsterdammers.” Wat betreft de wethouder zou het niet bij deze ene unieke samenwerking blijven: “Het zijn drie partijen bij elkaar: het is publiek, privaat en collectieve samenwerking en dat zou best wel eens de toekomst kunnen zijn.”

Crowdlending

Met de bouw van de Vrijkoop van Bajesdorp is een bedrag van circa 2,5 miljoen Euro gemoeid, waarvan Bajesdorp €600.000 wil ophalen via een crowdlending. Het komende halfjaar verkoopt Bajesdorp obligaties van €250 per stuk die een rendement tussen de 1,7 tot 2,5 procent opleveren, afhankelijk van de looptijd. Tijdens de lancering maakte Bajesdorp bekend dat er via de voorinschrijving voor hun crowdlending al 20% is opgehaald!

www.bajesdorp.nl

Music for Everyone: Lessons on Diversity and Inclusion in the Music Industry

Cinetol’s three panel talks on diversity shed light on the challenges the music industry faces in being a safe and inclusive space for everybody. The panelists shared important lessons on how to reflect, include, and commit, both inside and outside the music world.

Between May 19 and June 2 Cinetol organized three editions of *Cinetol Talks: Music for Everyone* to initiate discussions about diversity and inclusivity in the music industry. Each panel featured new speakers from all corners of Amsterdam’s music scene and revolved around a different area in which diversity and inclusivity can be improved: in the organization, in the audience, and in the program.

The panels originated from Cinetol’s “own search to get to work with diversity and inclusion,” says Josefien van Poppel in *Music for Everyone III*. Cinetol identifies itself as an alternative music venue, a springboard for new artists, and a breeding ground for creatives. Cinetol began its journey towards a more inclusive program by attempting to change up the types of music. This was not very successful, according to Van Poppel and Quico van Touw. Van Poppel: “We were faced with a closed door, so we started to look internally: what needs to happen? Do we want to broaden in terms of who we are as a program, but also: how do we want to make our organization more diverse and inclusive?”

Look inwards, reflect upon yourself, be authentic. It seems obvious that the first step towards inclusivity starts with looking at yourself, but this step can be deceptively difficult. “Your own reference is your own world, it is logical that you operate from your own context,” says Alarcón Seguel. They continue, “But the question is, are we going to develop ourselves as people by enriching ourselves through being open to other things?”

For clubs and other music venues important questions arise about their identity and values as institutions. “Who are we? Look from your perspective; how do we want to get there, how do we really want to get there?” says Shishani Vrackx (Miss

cluding others to help you with areas you lack knowledge in is the key to reaching new people and being successful in doing so. There is no shame in asking for help, in admitting you don’t have the answers. Unfortunately, according to Forster, “collaboration is lacking; people want to do it themselves.”

“It’s not about giving up your place, you are creating a new one: a bike becomes a tandem.”

For inclusivity and diversity to become a sustainable priority, new spaces need to be created on an institutional and permanent level. Bromet: “Sometimes you ask

for so much advice, you take in so much external knowledge, that you don’t take in that person with that knowledge. You can ask a lot, but why don’t you let the person do it themselves? You recognize that they know something you don’t know, but you still want to stay seated in the chair to do that.” Making sure new music finds its place, that unfamiliar groups mix well, and that exclusionary dynamics are avoided all begin with who is sitting in the chairs at the table.

Diversity is thus not an incidental thing to do, or a box to check off, it’s a process. Manavolgu (Pink Istanbul) says, “It is difficult but it stands or falls with trust and sharing power, and with that you want to achieve something that is sustainable and that stays.” This is also extended to making questions of inclusivity and diversity perpetual additions to the way institutions operate and approach these problems, in both the music industry and outside of it. According to Helena Castro (Nachtbuurgemeester, Club Ethics), “it starts with how you internally handle an “incident”. Is it an “incident” or is it part of a pattern?”

The long haul: Realize it takes time. In the last edition of *Music for Everyone*, Josefien van Poppel says, “We [Cinetol] need to take a long breath for this: we have to see how we can keep integrating this theme into our conversations and discussions so that it becomes systemic.”

Make a statement, signal who you are: commit. Munira says in *Music for Everyone II* that “You can involve a lot of people at your organization, but if you want real change, you also just need to make a management statement.” Looking inwards and including others are the foundational blocks upon which change is built. However, what’s on the outside has to reflect what’s on the inside.

For a music venue, making a statement starts at the door. Castro: “you have to look at your visitors, how you communicate as an organization and a business, you have to do it at the door, in your company structure, your visual language to the outside, it’s really a lot.” Thus, it is again crucial to

know who you are making the statement for, the reason you do it, and to be aware of your reach. Vucht says, “Clubs have an educative role. You can take that role really well, you have the platform, the social media: use them. Educate people.” For a venue, there are countless ways to signal your stance, whether it’s through social media, the menu, the bathroom situation, a poster, the sorts of people you embrace and celebrate. Visibility counts. What you make visible, begins with knowing whom or what you stand for.

This said, making a statement isn’t always easy. As Angelo says in *Music for Everyone III*, “Something has to give.” Making it clear what you stand for also makes it clear what you don’t stand for. Sometimes, in order to include, it is necessary to exclude. In *Music for Everyone II*, Vranckx says, “you can’t cater to everyone. You have to be very close to yourself, see what your values and norms

are, and give everything for that, and despite this, try to have a wide reach.”

“You can’t cater to everyone. You have to be very close to yourself, see what your values and norms are, and give everything for that, and despite this, try to have a wide as possible reach.”

Protesten Hoger Onderwijs: de Hofvijver, Het Plein en het Malieveld

‘Debt is an obligation and a promise; it is entered into with hope and expectation and fulfilled by despair and destruction.’

[1, Maurizio Lazzarato].

Het is inmiddels juni als ik dit artikel schrijf en voor mijn stage bij Folia het volgende korte nieuwsberichtje moet schrijven met de titel: Hoger onderwijs moet tientallen miljoenen bezuinigen voor coronacompensatie studenten.” In andere woorden, er moet voor een bedrag van €149 miljoen euro worden bezuinigd in het hoger onderwijs. Terwijl er eerder dit jaar juist duidelijk werd gemaakt in een adviesrapport, dat in opdracht van het ministerie van OCW tot stand kwam, dat een bedrag van €1.1. miljard euro (Structureel €800 miljoen euro extra en een eenmalige inhaalslag van 300 miljoen euro) in het hoger onderwijs geïnvesteerd moet worden. En dus werd er actie gevoerd omdat het maar niet lijkt door te dringen dat er geld nodig is in het hoger onderwijs maar ook voor compensatie van de leenstelsel-generatie. Dit was al in tijden voor corona en nu na de corona-crisis worden de effecten alleen maar meer voelbaar.

#NormaalAcademischPeil:

Het water staat ons aan de lippen! Allereerst de actie van de medewerkers die plaatsvond op 6 april. Onder de noemer en hashtag #normaalacademischpeil hebben wetenschappelijke medewerkers, veertien universiteiten en meerdere organisaties zoals WOinActie, de VSNU maar ook de vakbonden, de LSVb en het ISO actie gevoerd. Ze hebben de noodklok geluid en vrij letterlijk aangegeven hoe het water hen aan de lippen staat. Eerst werd na een korte toespraak een petitie aangeboden aan de toen nog nieuw Kamerleden en liepen een aantal mensen de Hofvijver in terwijl het nog aan het sneeuwen was. De eerder genoemde €1.1 miljard euro werd als eis genoemd en de enige manier om het hoger onderwijs op een Normaal Academisch Peil te krijgen. De jarenlange

onderfinanciering heeft ervoor gezorgd dat de financiering per student is afgenomen en daardoor blijft te weinig tijd en geld over om onderzoek te doen of onderwijs te geven, laat staan allebei.

#Nietmijnschuld: Wat willen wij? Schuldenvrij!

De andere grote actie was de nationale studentenstaking, die plaatsvond op 3 juni op het Malieveld in Den Haag. Zelf kon ik er niet bij zijn, maar heb wel een groot deel online meegekeken via Youtube (hier terug te kijken: www.youtube.com/watch?v=MdZtrfWqUgI) De #Nietmijnschuld campagne, een samenwerking tussen de FNV: Young and United en de Landelijke Studentenvakbond (LSVb), hebben na ruim twee jaar een grote beweging opgebouwd. Inmiddels is de petitie, teken die hier als je dat nog niet hebt gedaan www.nietmijnschuld.nl/petitie#/ bijna 55.000 keer ondertekend. Indrukwekkend was het om te zien hoe duidelijk en hoe zorgelijk de effecten zijn van een studieschuld. Verschillende sprekers vanuit de FNV, de LSVb, maar ook studenten en de spoken word artiest Amara van der Elst geven aan wat studieschuld met de studenten doet. Muziek werd verzorgd door de band Relatief met de liedjes ‘Geleend’ en ‘De VVD-er’. Die kun je hier steunen met de productie van hun eerste EP getiteld ‘Met je kop in je zand’ www.voordekunst.nl/projects/12386-relatief-met-je-kop-in-het-zand-ep.

Under the new system, which “marks the transformation of the university as public good to the university as private investment,” the basic stipend has been abolished, but students with low income still receive, as a gift the supplemental stipend. This, however, is not enough to live on, creating a “debt-dominant environment” in which almost all students [...] are forced to take out loans. [...] Presenting the student loans as an advance [...] obfuscates that wat is on offer are interest-bearing loans to be repaid in excess of their original value and suggests that there will be a guaranteed payoff in the future as long as the students fulfils his or her part of the bargain and graduates.” (99 en 100, Peeren).

In andere woorden het leenstelsel, dat bij de invoering werd gepresenteerd als een ‘studievoorschot’ zorgt ervoor dat studenten vanaf het begin van hun werkende leven al tenminste 1 schuldeiser hebben, de overheid. Hierdoor is de universiteit is niet meer toegankelijk voor iedereen maar alleen voor wie het kan veroorloven of voor wie niet bang is om een lening aan te gaan die met gemak kan oplopen tot over de €30.000 euro (wanneer je 4 jaar studeert en €700,- per maand leent kom je uit op een bedrag van €33.600 euro). De universiteit zelf heeft het geld ook niet liggen want daar kunnen ze nauwelijks personeel in vast dienst aannemen of meer tijd geven om onderzoek te doen.

Kortom, in de vijver springen, in je ondergoed staan en een paar duizend studenten een dag later op het Malieveld lijken mij duidelijke signalen aan de mensen in Den Haag om met meer geld over de brug te komen voor het hoger onderwijs. Belangrijk is het dat wetenschappelijke medewerkers en studenten moeten niet tegen mekaar uit worden gespeeld maar moeten samen blijven actievoeren. Misschien wordt het anders tijd voor een staking van studenten en docenten samen, wat denken jullie?

Bekijk hier meer over de protesten:

De Alarndag, Normaal Academisch Peil, waar docenten en medewerkers uit het wetenschappelijk onderwijs op 6 april in de Hofvijver sprongen. www.folia.nl/actueel/145037/video-de-hofvijver-in-voor-meer-investeringen-in-het-hoger-onderwijs-dit-is-het-waard Lees hier meer: normaalacademischpeil.nl/

Studentenprotest op het Plein in Den Haag als oproep voor de nationale studentenstaking van 3 juni georganiseerd door de #Nietmijnschuld campagne. www.folia.nl/actueel/146136/video-studenten-gaan-uit-de-kleren-tegen-hun-studieschuld

Lees hier meer en teken de petitie: www.nietmijnschuld.nl/petitie#/

Bronnen
The Debt Age. Edited by Jeffrey R. Di Leo, Peter Hitchcock and Sophia A. McClennen. London: Routledge. 2018.
Esther Peeren. Chapter 6. Paying Your Debt to Society: The Neoliberal State and the Logic of Quid Pro Quo. Pp. 97- 113. P.99 quotes zijn gehaald uit: Joost de Bloois, In de naam van het Maagdenhuis (Dokkum: Editie Leesmagazijn, 2016), blz. 99. En uit Pamela Burdman, “The Student Debt Dilemma: Debt Aversion as a Barrier to College Access,” Center for Studies in Higher Education, 2005, <http://escholarship.org/uc/item/6sp978j>. Vertaald door Peeren hier.

Rebellion of One

Met de Rebellion of One vragen de rebellen aandacht voor het persoonlijke verhaal in de klimaat- en ecologische crises. Zij dragen een sandwichbord met op de voorkant hun persoonlijke zorg/angst en op de achterkant de angst van een persoon die leeft in het mondiale Zuiden, waar deze crises ongekend hard toeslaan.

Zaterdag 12 juni 2021
Foto serie door Catharina Gerritsen

Dispatches from the USA III: Treaty People

The Mississippi River springs from innumerable lakes and wetlands in northern Minnesota, where the indigenous Ojibwe harvest wild rice. In an insane and suicidal world, what could be more beautiful than a rolling green protest camp full of activists chanting “Water is life”?

We got up early last Monday and made our way to the previously secret location. It was a construction site: a pumping station along the route of the Enbridge Line 3 pipeline, which, if ever completed, would send almost a million barrels of Tar Sands crude every day to US refineries and Gulf Coast exporters. We were there to blockade, lock down on the equipment and ultimately get arrested by the police: civil disobedience by around two hundred people, with hundreds more in active support. Meanwhile another, even larger group was heading for peaceful and prayerful protest near Coffeepot Landing, at an Enbridge construction easement where the pipeline would cross beneath the nascent Mississippi, only a few yards wide at that point. Those folks are still there, camping on the easement, after the indigenous sheriff decided on conscience that he could not repress their action.

I can tell you that it was blazing hot in the sun, that it was fabulous to lock arms with your neighbors and find out why they had come to stare down the cops, and that in a world condemned by speed and greed, there is no better use of your precious time than a pipeline protest to protect the rights of the people whom colonial capitalism has always tried to eliminate, in order to create the disaster that is now facing all of us.

Jane Fonda spoke quite wonderfully while I sat in the shade of a bulldozer, but incomparably more inspiring were the voices of Winona LaDuke, from Honor the Earth, and Tara Houska, an indigenous lawyer and founder of the Giniw protest camp.

When the fuzz finally came out in force, late in the afternoon, they were fast to invade and seal the pump station perimeter, but slow to extract the activists who had locked down on the machines. Those of us who were outside the gate at that moment formed a line and advanced right up to the noses of the cops, chanting for hours till the sun set with glorious colors and they finally came for all of us. The local jails were full by then, so we would only get citations. They zip tied our hands behind our backs and dragged us over to some bare bulldozed ground. As I went down in the dust, a cry rose up: “Who are we?” Everyone roared back with one voice: “Treaty People!”

A protest action takes bodies and plans, concepts and visions. This action was exquisitely planned to reveal the water and wild rice at one site, the destructive equipment at another. The vision was clear: a restoral of indigenous life in the territory, coinciding with a drawdown of fossil-fuel infrastructure. And the concept was far-reaching.

If we didn’t know it already, we learned at the camp that the treaties made between

native tribes and the early US state were “the supreme law of the land,” enshrined in the Constitution, but honored only in the breach. Those treaties gave the tribes who signed them rights to hunt, fish, gather and carry out ceremonial activities on the treaty territory forever, even though indigenous ownership of the land would be restricted to much smaller reservations. Today those treaty rights must be extended to entire ecosystems, because resource extraction, overuse of water and relentless industrial pollution threaten every aspect of native lifeways.

It takes two to make a treaty, and it takes two to uphold it. At the camp, indigenous leaders encouraged us to think, not only about them, their sufferings and their dreams, but about ourselves, who we are, where we came from and how we got to this place. As the descendants of European settlers, and/or as citizens of the United States, we have not only rights, but also unique and important treaty obligations. The colonial capitalist state is a traitor to its own law. Protest, political engagement and active solidarity have become ways that we, as individuals and groups, can begin fulfilling our part of the bargain.

We shall have to spend the rest of our lives searching, not only for who we are, but for a world that we can live in.

Who am I in the era of climate change? My ancestors came from the British isles and the Dalmatian coast. I was born in San Francisco, surrounded by an extraordinary natural environment. Yet today I live in a scorched world, whose probable destiny became so bitterly clear last year, when the California fires burned down the home that my family had built with our own hands. How much more terrible is this scorching feeling for young people in their twenties, who came in such large numbers to put their bodies on the line in Anishanaabe treaty territory in northern Minnesota? We shall have to spend the rest of our lives searching, not only for who we are, but for a world that we can live in. Neither of these things will be easy, though they may be intuitive for some. You cannot erase the past, but you can chose to inherit what still promises a future. In relation to the fragile and contested sovereignties of the Indigenous, we USians can strive to be Treaty People.

Samos Calling Breakout Management

Give a damn! Give a dime!

“Hello! We are here, in a camp, in a tent that is leaking. Animals live better than we do. We have to BREAK OUT! We must find our way to the mainland to enter the ordinary world. We want to build a normal life.”

You, and all around you, can give a hand to refugees in Greece who live in camps or on the streets. We can collect some money and with the help of local volunteers hand over mobile phone credit.

They can connect with their families and make new contacts through the Internet.

And they can tell their story or sing their

song on the weekly news show PSJM, every Thursday from 20 till 22 o'clock at Radio Patapoe (radiopatapoe.nl).

“I’m still feeling the pressure. The Samos Calling project is very important. People need to receive their Internet again. With communication it’s the right direction. For real!”, says Eze Kay from Sierra Leone, who’s stuck in camp Nea Kavala, Greece, Europe.

Break out! The message is the struggle!

Stichting M2M
IBAN: NL53 TRIO 0338 5736 07
BIC: TRIONL2U
ref. SAMOS CALLING

Klimaatactivisme = Sexy!

In liefde en oorlog is alles geoorloofd. Geldt dat ook voor klimaatactivisme? Is daar ook alles geoorloofd? Sinds oktober 2020 is een groep rebellen van Extinction Rebellion bezig met het maken van een Hete Klimaatkalender. Doel: met erotiek aandacht vragen voor de klimaatcrisis. In oktober 2021 komt hij uit. Wij spraken met Stefanie Wels uit Amsterdam over dit project.

Wat houdt ‘De XR Hete KlimaatKalender’ in?

Wij, een groep rebellen van Extinction Rebellion (oftewel XR), wilden het klimaatprobleem eens op onconventionele wijze onder de aandacht brengen. En hoe kan dat nou beter dan met erotiek! Dus gingen we aan de slag.

Er komen 13 maanden met een klimaatthema. Bijvoorbeeld: fossiel is niet sexy, animal love, biodiversiteit, protest, rebelleven. Rebellen poseren in door ons gemaakte sexy pakjes. Daantje Bons en Sander Dekker en een aantal XR-huisfotografen maken de foto's. Hij moet uiteindelijk op zoveel mogelijk wc's komen te hangen en vooral ook op de wc's van politici.

Wie zitten er achter dit project?

We zijn een groep fanatieke rebellen, drags, mensen met werk, huisvaders en -moeders, singles, ontwerpers, gays, transen, non-binairen enzovoorts. Wat ons verbindt is de wens op een creatieve en verrassende manier mensen te enthousiasmeren voor klimaatactivisme.

Waarom meegaan in de 'sex sells'-cultuur?

Waarom niet, als je het goed doet en met respect? Om op te vallen moet je de gebaande paden wel eens verlaten en iets anders doen dan een demonstratie. Een beproefd middel om aandacht te trekken is: maak het sexy. Wij doen dat natuurlijk op onze manier. Sexy is niet perse plat, ordinair of seksistisch. Onze kalender toont overigens geen geslachtsdelen. Het zijn pikante outfits en sexy poses. Je oma moet hem ook op de wc kunnen hangen.

Is de klimaatbeweging wel sexy?

Absoluut! De klimaatbeweging heeft veel sex-appeal. Wat is er nu sexier dan mensen die zich belangeloos inzetten voor het welzijn van mens, dier en natuur? Klimaatactivisten proberen afstand te nemen van het eindeloos consumeren en hoe gaaf is dat wel niet! Zij verleggen hun

grenzen voor een betere wereld en komen hun hun comfortzone. Kortom: klimaatactivisme IS SEXY!

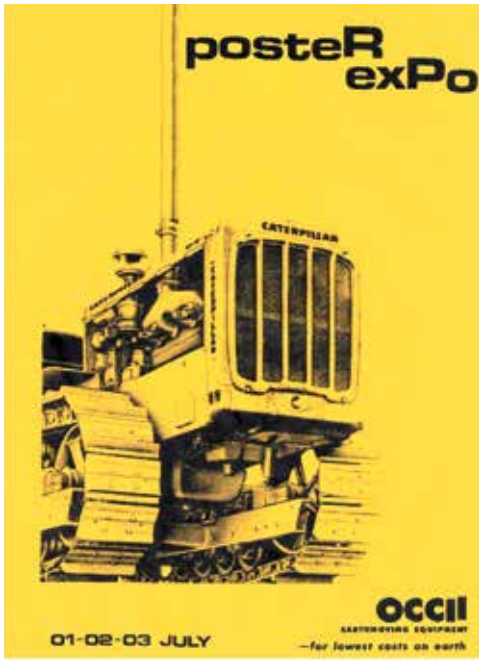
HOE DUURZAAM IS DE PRODUCTIE?

We maken de outfits van afgedankte kleding en oude lappen. Voor sexy outfits heb je gelukkig minder stof nodig. We gebruiken af en toe biologische rookbommen voor het effect. Die zijn gemaakt van paprika. We doen alles zo duurzaam mogelijk, maar perfectie bestaat niet in dit opzicht. Voor het drukproces moeten we het nog uitzoeken. Na 2022 kun je een aantal dingen wegkleuren en is het een verjaardagskalender, het wordt dus geen wegwerpproduct.

Wat gaat-ie kosten?

Hij kost €20,25 omdat we in 2025 CO2-neutraal moeten zijn volgens Extinction Rebellion. De kalender is niet commercieel. We willen uit de kosten komen en de rest is voor Extinction Rebellion. Niemand wordt betaald, dit is een idealistisch product!

Poster art OCCII

OCCII has been looking into the piles of posters we have stored somewhere in the back of a closet and we found so many gems we really want to show them to more people. With regulations easing down, we will host an exhibition on 1-3 July. We don't just want to be nostalgic, but also show that DIY is still alive and kicking!

Having many collectives that put on their shows at OCCII that truly stood out and had their own styles from the bands they booked and the artwork they created. From Le Club Suburbia to MKM! to Hallo Gallo, and all the various crust punk shows and feminist benefits. There is also plenty of artwork from Binnenpret and the Kasbah - dating back to the 80's when the building was already squatted and used for social gatherings but not yet a venue. With an overview of the older monthly program posters from the 90's, to more recent years you get a nice glimpse of the passing of the decades and always you can pinpoint what the OCCII represents. A place for DIY, punk, activism and eclectic sounds!

During the expo days there will be live performances, DJ's, artists that sell prints, and our distro will be open too!

Het bestuur, de raad van toezicht, de directie en alle medewerkers Urban Resort

Gaat deze kalender iets veranderen?

Ik denk toch wel dat er zeker impact is. Al heel wat mensen gaan hem kado geven aan vrienden en familie. Die bereiken we dan toch maar mooi. Verder proberen we nu al zoveel mogelijk publiciteit te krijgen en dat lukt ook. Ook willen we op de Kamasutabeuren en de Dutch Design Week gaan staan. Daar bereik je weer een heel ander publiek.

Wat heb je geleerd van dit project?

Ik heb geleerd, dat de weg ernaartoe belangrijker is dan het doel. Een kalender

In Memoriam

Met grote verslagenheid hebben wij kennis genomen van het plotselinge overlijden van onze dierbare collega

Ramon Kenneth Bothmer-Gajadhar

Geboren te Paramaribo op 17 juli 1966
Overleden te Amsterdam op 14 mei 2021

Vanaf 2012 was Ramon nauw betrokken bij de ontwikkeling van de broedplaatsen van Urban Resort. Begonnen in het Volkskrantgebouw ontloopte hij zich tot een volwaardig en betrouwbaar technisch beheerder van de ACTA, de HEINING en vele andere broedplaatsen.

In al die jaren hebben vele huurders hem leren kennen als een geestige en charmante persoon die immer klaarstond als er nood aan de man was. Ook al was het midden in de nacht, met zijn tomeloze inzet en spontane inventiviteit wist hij elk probleem te tackelen. Door Ramon konden huurders elke editie weer een AA in hun postvakje verwachten.

Voor ons was hij méér dan enkel een collega. Hij was onze vriend en beziel met een warmhartig en eerlijk karakter, kon hij soepel andersmans gemoedstoestand delen. Nog midden in het leven staand, is hij abrupt van ons heengegaan. Een grote leemte valt ons ten deel.

Ons diepste medeleven gaat uit naar zijn vrouw Catherina, zonen Jordy, Raymond en Jimmy, de kleinkinderen, de familie en dierbaren

Lieve Ramon, we gaan je ongelooflijk missen.

Epiloog

S: Goedemorgen.
Z: Dank je.
S: Hoe is het?
Z: Is het morgen?
S: Voor jou is het morgen.
Z: En voor jou?
S: Morgen, noch middag.
Z: Avond dan?
S: Nee.
Z: Nacht?
S: Geen van allen.
Z: Voor jou is het niks van dit alles en voor mij is het morgen.
S: Bij wijs van spreken ja.
Z: Bij wijs van spreken?
S: Ja.
Z: Het is dus niet echt morgen?
S: Nee.
Z: Waarom zei je dan goedemorgen?
S: Je wordt toch net wakker?
Z: Ja, dat klopt.
S: Daarom.
Z: Sliep ik?
S: Nee, je sliep niet echt.
Z: Niet echt?
S: Ja, niet echt.
Z: Lekker vaag allemaal.
S: Wees niet te snel met je conclusies.
Z: Hoe bedoel je?
S: Jij zegt lekker vaag en ik zeg: wees niet te snel met je conclusies.
Z: Ok.
S: Laten we opnieuw beginnen.
Z: Dat lijkt me een goed idee.
S: Goedemorgen.
Z: Dank je.
S: Wees welkom.
Z: Heb ik een keus?
S: Wat?
Z: Of ik een keus heb?
S: Je had een keus, nu niet meer.
Z: Is dat zo?
S: Ik dacht het niet.
Z: Nee, ik dacht het ook niet.
S: Nee.
Z: Waarom zei je dan wees welkom?
S: Ben je soms met het verkeerde been uit bed gestapt?
Z: Zonet zei je dat ik niet echt heb geslapen en nu vraag je of ik met het verkeerde been uit bed ben gestapt?
S: Zo is het precies.
Z: Lekker vaag.
S: Ik probeer je wegwijs te maken.
Z: Wegwijs?
S: Ja, wegwijs.
Z: Wat is dat?
S: Tjongejonge.
Z: Wat?
S: Je bent niet de makkelijkste.
Z: Ik ben niet de makkelijkste?
S: Zeker niet nee.
Z: Excuse me, maar eerst zeg je goedemorgen, daarna zeg dat het geen morgen is, dan zeg je dat ik sliep. Of toch niet.
Vervolgens dat ik met het verkeerde been uit bed ben gestapt, terwijl jij me iets als wegwijs probeert te maken.
S: Waarom spreek je Engels?
Z: Dat deed jij net toch ook?
S: En als ik Frans ga spreken doe jij dat ook?
Z: Touché.
S: Goed zo, je begint wakker te worden.
Z: Maar ik sliep toch niet?
S: Nee, je sliep niet. Je was stil.
Z: Ik was stil.
S: Precies.
Z: Was jij ook stil?
S: Ik ben ook stil geweest. Inmiddels ben ik al een tijdje niet meer stil.
Z: Ok, lekker vaag allemaal.
S: Het is wat het is.
Z: Ok, als jij het allemaal zo goed weet, wat gaan we dan doen hier?
S: We gaan een oogje in het zeil houden.
Z: Een oogje in het zeil houden?

S: Ja.
Z: Wat betekent dat?
S: Een oogje in het zeil houden?
Z: Ja?
S: Het betekent de boel in de gaten houden.
Z: De boel in de gaten houden?
S: Ja.
Z: Hmmm, lekker vaag.
S: Nu is het misschien nog vaag.
Z: Zeg dat wel ja. Ik zie helemaal niks.
S: Snel zullen de dingen duidelijk worden.
Z: De dingen zullen duidelijk worden.
S: Exact.
Z: Mag ik je dan wat vragen?
S: Daarom ben ik hier.
Z: Jij bent hier om mijn vragen te beantwoorden?
S: Precies, om je wegwijs te maken.
Z: En samen gaan we een oogje in het zeil houden?
S: Jij gaat een oogje in het zeil houden.
Z: Lekker vaag zeg.
S: Luister je wel?
Z: Ik luister zeker, wat kan ik anders?
S: Het zand uit je ogen wrijven misschien?
Z: Het zand uit mijn ogen wrijven?
S: Dan kunnen we ter zaken komen.
Z: Houdt dit nog op?
S: Ik zal je maar meteen vertellen: dit gaat tot in den eeuwigheid duren.
Z: Dit?
S: We hebben alle tijd.
Z: Waarvoor?
S: Dat is aan jou.
Z: Ok, lekker vaag weer.
S: Het is niet anders.
Z: Wat?
S: Je kunt het lekker vaag noemen, je zult de toestand er niet mee veranderen.
Z: Welke toestand?
S: De toestand waar je je eigenhandig in geworpen hebt.
Z: Wat bedoel je?
S: Ik probeer je op weg te helpen.
Z: Ik zie alleen maar wit voor ogen.
S: Ik zei toch, misschien moet je het zand uit je ogen wrijven.
Z: Waar ben ik?
S: Dat is precies waarmee ik je probeer te helpen.
Z: Mij wegwijs te maken.
S: Genau so.
Z: Genau so? Lekker vaag allemaal.
S: Je kunt jezelf blijven herhalen, maar daar schiet je niet veel mee op.
Z: Whatever..
...
Z: Wakker worden..
...
Z: Met het verkeerde been uit bed stappen..
...
Z: Wegwijs maken..
...
Z: Een oogje in het zeil houden..
...
Z: Het zand uit de ogen wrijven..
...
Z: Ter zaken komen..
...
Z: Waar ben ik?
...
Z: Waar ben jij?
S: Goede vraag.
Z: Vind je dat een goede vraag?
S: Ja. Waar ben jij komt overeen met..
Z: Vind je dat een goede vraag?
S: Als je me even uit laat praten.
Z: Ok.
S: Waar ben ik.
Z: Huh?
S: Jouw vraag komt overeen met mijn vraag.
Z: Jezus, wat is dit?
S: Ik zeg de vraag waar ben jij komt overeen met de vraag waar ben ik.

Z: En wat zijn de antwoorden op deze vragen alsjeblieft?
S: Dat is precies waarin ik jou wegwijs in wil maken.
Z: Ok, en de antwoorden alstublieft!
S: Ik zeg, ik wil je wegwijs maken, ik zeg niet, ik ga het je allemaal even haarfijn uitleggen.
Z: Haarfijn uitleggen?
S: Jezus.
Z: Jezus?
S: Was je beneden ook al autist?
Z: Beneden?
S: Beneden ja. Denk daar maar eens over na.
Z: Autist?
S: Vergeet dat maar weer.
Z: Zei je nou net beneden?
S: Yes, je begint te landen.
Z: En samen gaan we een oogje in het zeil houden?
S: Je begint te aarden.
Z: Heb je godverdomme om je heen gekeken? Ik zie niets anders dan een vage, witte, troebele, wat is het?
S: Laat God er alsjeblieft buiten. Die heeft hier niks mee te maken.
Z: God?
S: Stil maar.
Z: Waar ben ik? Waar ben jij?
S: Je begint stappen te maken.
Z: Stappen? In wat voor een wereld leef jij?
S: Je bent op de juiste weg.
Z: Het moet niet veel gekker worden.
S: In wat voor een wereld leef jij?
Z: Ik?
S: Dat zei je net, in wat voor een wereld leef jij.
Z: Ja, dat vroeg ik aan jou, ja. In wat voor een wereld leef jij?
S: In dezelfde wereld als waar jij leeft.
Z: En dat is?
S: Niet geheel toevallig precies dezelfde wereld als voordat je er een einde aan hebt gemaakt
Z: Wat?
S: Moet ik het spellen?
S: Ja, graag ja.
S: I K Z E I D A T..
Z: Ja ja, zeg nou maar.
S: Ik zei dat we niet geheel toevallig in precies dezelfde wereld zijn als voordat je er een einde aan maakte.
Z: Lekker vaag zeg. Wanneer houdt dit op?
S: Daar heb ik je al een antwoord op gegeven.
Z: Mooi is dat.
S: Vind je?
Z: Die woorden van je.
S: O ja?
Z: Oogje in het zeil houden. Haarfijn uitleggen. Een einde aan maken.
S: Zo maak ik het niet vaak mee.
Z: Doe je dit vaker dan?
S: Dat heb je goed gezien.
Z: Ik heb helemaal niets gezien!
S: Je hebt heel goed begrepen dit doe ik vaker.
Z: Dit? Wat dit?
S: Zelfmoordenaars opvangen.
Z: Wat?
S: Ik zei zelfmoordenaars opvangen.
Z: Zelfmoordenaars opvangen?
S: Gaat er al een belletje rinkelen?
Z: Een belletje rinkelen?
S: Jij kunt jezelf ook nuttig maken.
Z: Ik? Nuttig?
S: Jij ja.
Z: Waar heb je het in godsnaam over?
S: Ik zei laat God er alsjeblieft buiten. Die hebben wij hier helemaal niet nodig.
Z: Lekker vaag dit. Ik snap er helemaal niks van.
S: Stil maar. We hoeven niet de hele tijd te praten.
Z: We?

S: We ja.
Z: Wie zegt dat er een we is?
S: Wij zeggen dat: jij en ik.
Z: Sorry, maar ik heb jou nog niet gezien.
S: Precies, en ik jou ook niet.
Z: Wie weet praat ik wel met mezelf.
S: Heel goed.
Z: Heel goed?
S: Je zult mij nooit zien.
Z: Ik geloof ook niet dat ik je wil zien.
S: Rustig maar, dat je me niet ziet betekent niet dat ik niet van betekenis voor je kan zijn.
Z: Jij betekenis voor mij?
S: Ik betekenis voor jou.
Z: Waar heb je het over?
S: Kijk.
Z: Flikker op met je kijk.
S: Luister.
Z: Whatever.
S: Ik ben fysiek niet aanwezig, toch?
Z: Ik heb je niet gezien, nee.
S: En toch kan ik jou helpen met het wegwijs maken.
Z: Als jij het zegt.
S: Wou je soms zeggen dat je niks aan dit gesprek hebt?
Z: Er is me wel iets duidelijk geworden, geloof ik.
S: Geloof je?
Z: Duidelijker dan het was in ieder geval.
S: En ben je blij mee?
Z: Op zich wel ja, het had alleen wel wat eerder mogen komen.
S: Eerder?
Z: Eerder ja, voordat ik er een einde aan maakte, zo noemde je het toch?
S: Ha!
Z: Is dat om te lachen?
S: Uitstekend!
Z: Wat nou uitstekend?
S: Je maakt reuzensprongen!
Z: Rot op met je stappen en sprongen.
S: Je bent op de juiste weg.
Z: Het zal wel.
S: Rustig maar, het gaat de goede kant op.
Z: Wat het?
S: Jouw inzichten.
Z: Mijn inzichten gaan de goede kant op?
S: Absoluut.
Z: Ik vraag me vooral af wat ik hier tot in den eeuwigheid ga doen.
S: Precies.
Z: Rot op met je precies.
S: Rustig maar.
Z: Krijg de pokken jij.
S: Stil maar.
Z: Meneertje wijsheid zelve.
S: Ssst..
Z: Als je het allemaal zo goed weet hè, vertel me dan eens wat jij hier tot in den eeuwigheid gaat doen?
S: Zelfmoordenaars opvangen.
Z: Dat heb je al gezegd.
S: Ja, dat heb ik al gezegd, ja. En ik zal het tot in den eeuwigheid blijven zeggen.
Z: Absurd.
S: Dat kun je wel zeggen.
Z: Sisypheus is er niets bij.
S: Wat zeg je?
Z: Laat maar.
S: Zei je nou Sisypheus?
Z: Ja, nee. Laat maar.
S: Typisch.
Z: Wat?
S: Dat je je er weer lekker makkelijk vanaf maakt.
Z: Weer?
S: Je weet best waar ik het over heb.
Z: Lekker?
S: En makkelijk.
Z: Lekker en gemakkelijk was het niet!
S: Nee, dat zei ik niet. Je maakte je er dapper vanaf.
Z: Dapper? Het was laf.
S: Precies. Het was laf.
Z: Noem je mij laf?

Circusbende Festival

Schrijf het op je voorhoofd, markeer het in je agenda! Wij staan te trappelen om jullie te vertellen dat we deze zomer terug zijn met Circusbende Festival. Drie weekenden, drie stadsdelen, drie verschillende programma's met nieuw circus, live muziek, workshops en sideshows. Het festivalterrein is gratis toegankelijk en de voorstellingen zijn te bezoeken op donatie en met kaartverkoop. De voorstellingen zijn language-no-problem, voor alle leeftijden en iedereen is welkom. Voor meer informatie kun je onze website in de gaten houden: www.circusbende.nl.

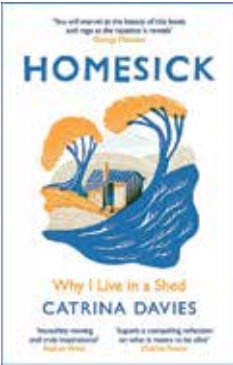
Dit zijn de data waarop het festival plaatsvindt per buurt:
Noord - NDSM-werf: 21 & 22 augustus
West - Erasmuspark: 28 & 29 augustus
Oost - Flevopark: 4 & 5 september

S: Nee.
Z: Wat weet jij er eigenlijk van?
S: Van er een einde aan maken?
Z: Van zelfmoord ja.
S: Net zoveel als jij.
Z: O ja?
S: Het is een mythe te denken dat Sisypheus altijd maar gelukkig doorging.
Z: O ja?
S: Hij is er net als jij eigenhandig uitgestapt.
Z: Sisypheus heeft..?
S: Jep.
Z: Hoe weet jij dat?
S: Tja, hoe leg ik geloofwaardig uit.
Z: Ben jij?
S: Exact.
Z: Dat geloof ik niet.
S: Toch is het zo.
Z: Wat doe je hier dan?
S: Jou wegwijs maken.
Z: Met?
S: Er voor zorgen dat jij de zelfmoordenaars er van gaat weerhouden zelfmoordenaars te worden.
Z: Wacht even..
S: Het is een hele mond vol, ja.
Z: Jij wilt dat ik..
S: Met ze in gesprek gaat.
Z: En wat denk je daarmee te bereiken?
S: Zelfmoordenaars sterven altijd alleen.
Z: Iedereen sterft alleen.
S: Zelfmoordenaars sterven net iets alleener.
Z: Wat?
S: En jij denkt dat ik..
S: Dat denk ik ja.
Z: Net zoals wij nu?
S: Zodat ze..
Z: Ik geloof dat ik begrijp wat je bedoelt.
S: Niet zoals jij en ik..
Z: Er een einde aan maken.
S: En ik ze niet tot in den eeuwigheid op hoeft te vangen.
Z: Want Sisypheus wil ook weleens wat anders doen.
S: Exact.

Join the AA Reading Group!

Every two months we organise an evening in which we discuss a particular book. Works include mainly new and older literary texts, as well as non-fiction about current social and political matters. The sessions are open to everyone and free of charge.

‘Homesick: Why I Live in a Shed’ is the story of a personal housing crisis and a country-wide one, grappling with class, economics, mental health and nature. Aged thirty-one, Catrina Davies rents a box-room in a house in Bristol, which she shares with four other adults and a child. Working several jobs and never knowing if she can make the rent, she feels like she’s breaking apart. She resolves to return to the landscape of her childhood, in the far west of Cornwall, and to make a tiny, dilapidated shed a home of her own. With the freedom to write, surf and make music, Catrina rebuilds the shed and, piece by piece, her own sense of self.

There will be no central presentation of the themes in the book. Instead, you'll discuss your views, thoughts, favourite passages, points of critique and further suggestions informally in a small group.

The last 20 minutes of the evening are spent in deciding collectively which book we will read next. You're welcome to join this discussion and to propose a book.

The discussion of ‘Homesick’ will take place on **Wednesday 18th August at 20:00 hrs**. The location will be decided on later, depending on corona rules. If you want to participate, please send an email to readinggroup@amsterdamalternative.nl

BOOKS TIP TOP 5

Tips and links to releases are always welcome. Please send them to books@amsterdamalternative.nl

De saamhorigheidsgroep
Merijn de Boer

Publisher: Querido
Release date: 08-2020
Price: €22,50 // **ISBN:** 9789021418209

Topdiplomaat Bernhard Wekman kijkt tijdens een nacht in New York terug op de jaren tachtig, toen hij kennismaakte met een groepje Haarlemse idealisten. Ze noemden zichzelf de Saamhorigheidsgroep, waren lid van de PPR of de PSP en doneerden 10 procent van hun inkomen aan projecten in de derde wereld. Ze volksdansten, knutselden en genoten van de natuur.

De goede voorouder
Roman Krznaric

Publisher: Ten Have
Release date: 01-2021
Price: €22,99 // **ISBN:** 9789025907938

Om goede voorouders te worden moeten we onder meer onze economie en politiek radicaal omvormen. Krznaric onthult zes praktische manieren om onze hersenen te scholen in het lange termijndenken. Dan verschuiven we de loyaliteit van onze eigen generatie naar de hele mensheid, en kunnen we onze planeet en onze toekomst redden.

Mendelstov
Mellius

Publisher: Lokovsky's Dream NV
Release date: 04-2021
Price: €27,50 // **ISBN:** 9789493061002

Een vuistdikke roman over een mysterieuze vrouw, Oxyzana Mendelstova, die de wereld probeert te redden van een gruwelijke pandemie. Gewapend met haar betoverende stemgeluid gaat Oxyzana op zoek naar een medicijn voor de Schuwpest.

Pandemocratie
Willem Schinkel

Publisher: Leesmagazijn
Release date: 04-2021
Price: €24,95 // **ISBN:** 9789083121468

Pandemocratie betekent een politieke én een economische democratisering, waarin bovendien de dieren, de bossen, en de oceaan vertegenwoordigd zijn. Pandemocratie is een oproep voor linkse politiek om zich niet te verliezen in een forensische fetisj met de verspreiding van dit virus en de voors en tegens van de 'maatregelen' ertegen.

Het recht van de snelste
Thalia Verkade en Marco Te Brömmelstroet

Publisher: De Correspondent
Release date: 06-2020
Price: €24,99 // **ISBN:** 9789083000718

In dit boek gaan journalist Thalia Verkade en wetenschapper Marco te Brömmelstroet op zoek naar een antwoord op die ene belangrijke vraag: van wie is de straat? Ze ontdekken dat het verkeer onze publieke ruimte heeft overgenomen – en laten zien dat een radicaal andere inrichting mogelijk is.

VRIJ BETON

=

Rugwind voor

Experiment
Diversiteit
Duurzaamheid
Inclusiviteit
Paradijsvogels
Vrijbuiters
Collectief eigendom
Solidariteit
Avontuur

Doe je mee?
www.vrijbeton.nl

AMSTERDAM ALTERNATIVE

Design by 310k.nl